

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۲۹ جنوری ۲۰۱۸

هدف حمله ارتش ترکیه به عفرین، با چراغ سبز دولت‌های غربی و منطقه‌ای، نابودی کنفدرالیسم دمکراتیک در روژاوا است!

بیش از شش سال انقلاب روژاوا می‌گذرد. در این مدت مردم این منطقه جدا از ملیت و جنسیت و باورهای سیاسی و مذهبی، در فضائی دوستانه و مسالمت‌آمیز و متحدانه و برابر در کنار هم زیسته‌اند. آن‌ها بر خلاف سیستم سرمایه‌داری که قوانین از بالا تصویب می‌شوند و شهروندان موظف به اجرای آن هستند بدون این که در تصویب آن قوانین نقش و نقد و نظری داشته باشند. هر کس به این قوانین حاکمیت گردن نگذارد جرم شناخته می‌شود در حالی که در روژاوا نه دموکراسی نیابتی، بلکه دمکراسی مستقیم وجود دارد و قوانین در مجالس عمومی و شوراها تدوین و ترویج و تصویب می‌شوند و خود تصویب‌کنندگان نیز مجری قوانین خود هستند. همه از حقوق یکسان و برابر برخوردار هستند. به محیط زیست توجه ویژه‌ای داده می‌شود و تولید نه بر اساس سود، بلکه بر اساس نیازهای واقعی مردم تولید می‌شود. زن و مرد برابرند و در همه مسؤولیت‌ها، یک زن و یک مرد ریاست مشترک آن را به عهده دارند و در همه عرصه‌های دست کم چهل درصد باید زن باشد. سازمان‌ها و احزاب سیاسی، حقوق ویژه‌ای ندارند و اگر از طریق نهاد‌های مردمی مسؤولیتی به عهده گرفتند موظفند از مسؤولیت حزبی استعفا کنند. تمام زبان‌های مادری آزاد و برابر هستند و برتری زبانی و ملی و مذهب رسمی وجود ندارد. داشتن هرگونه مذهب و لامذهبی آزاد و امر خصوصی شهروندان است. در این منطقه دفاع عمومی وجود دارد و یگان‌های مدافع خلق زن و مرد دفاع عمومی را بر عهده دارند. افرادی که برای امنیت شهرها انتخاب می‌شوند حتما باید یک دوره برابری زن و مرد ببینند تا تفاوتی بین زن و مرد نگذارند. کل جامعه روژاوا را یک شورای مرکزی منتخب نمایندگی می‌کنند و مجری نظارت بر قوانین مصوبه شوراها و مجالس عمومی هستند. مهم‌تر از همه شش سال است که در این منطقه «دولت و ملت» وجود ندارد.

این منطقه تاکنون با تهاجم ارتش ترکیه، داعش، ارتش آزاد سوریه و حدود ۴۵ گروه مذهبی قرار گرفته اما با مقاومت شدید یگان‌های مدافع خلق مواجه شده، شکست خورده و مفتضحانه وادار به عقب‌نشینی شده‌اند. مهم‌ترین این گروه‌های تروریستی داعش بوده است که نخست مورد حمایت دولت ترکیه و متحدانه بین‌المللی آن قرار گرفته بود. داعشی که به سرعت بخش‌های بزرگی از سوریه و عراق را به تسخیر خود درآورد و حکومت اسلامی اعلام کرد و رقه در سوریه پایتخت آن بود. بدین ترتیب، داعش به حدی قدرت گرفت که علیات تروریستی و تهدید خود را به درون کشورهای

اروپایی نیز کشاند. در چنین شرایطی این گروه با مخالفت دولت‌های غربی و در راس همه امریکا قرار گرفت و ائتلافی به رهبری امریکا علیه داعش شکل گرفت. در چنین روندی ترکیه باز هم نفت داعش را ارزان می‌خرد و با قیمت بالا در بازارهای اروپایی می‌فروخت و در مقابل به داعش اسلحه می‌داد و یا رفت و آمد اعضای داعش از ترکیه به سوریه را تأمین می‌کرد. داعش که مرزهای سوریه و عراق را به هم وصل کرده بود و به سرعت در حال پیشروی بود در حمله به کوبانی اولین شکست را تجربه کرد. پس از شکست داعش حملات لفظی اردوخان به روژاوا شدیدتر شد و آن‌ها را تروریست نامید. اما چرخ روزگار طوری چرخید که ائتلاف امریکا که فقط از طرف هوا به داعش حمله می‌کرد این جنگ و دشمن مشترک آن‌ها یعنی داعش، سبب شد که ناخواسته یک همراهی جنگی بین امریکا و مقامات روژاوا شکل بگیرد. در واقع هر دو طرف به دنبال منافع خود بودند. این همراهی تا آزادی رقه و متلاشی کردن داعش در موصل عراق و رقه سوریه، نیروهای سوریه دمکراتیک که متشکل از نیروهای عربی و کردی است در میدان مرکزی رقه پوستر بزرگی از عبدالله اوجالان را برافراشتند که این اقدام با اعتراض پناگانگن، کاخ سفید و اردوخان قرار گرفت.

اکنون داعش متلاشی شده است دولت ترکیه سخت از شکست داعش و پیروزی مهم نیروهای روژاوا هم خشمگین شد و هم نگران. چرا که اگر سیستم کنفدرالیسم دمکراتیک تثبیت شود تأثیر مستقیمی بر روی کردها و غیرکردهای خارومیانه، به ویژه ترکیه خواهد گذاشت از این‌رو، اردوخان به دنبال بهانه‌ای می‌گشت تا به روژاوا با هدف نابودی سیستم سیاسی آن حمله کند و ضربه کاری به نیروهای مدافع خلق وارد کند. از سوی دیگر، برای غرب و امریکا نیز آن همراهی نظامی با متلاشی شدن داعش عملاً به پایان رسیده بود. در چنین شرایطی، ناگهان یک ژنرال امریکایی اعلام کرد که ۳۰ هزار نیرو را در روژاوا آموزش خواهد داد. همین بهانه‌ای شد تا بلافاصله اردوخان فرمان حمله نظامی به عفرین را صادر نماید. در حالی که وزیر خارجه امریکا و کاخ سفید اعلام کردند که چنین تصمیمی ندارند. احتمالاً این ژنرال امریکایی با ژنرال‌های ترکیه، به این نتیجه رسیده بودند که این مسأله را مطرح کنند و زمینه را برای حمله نظامی ارتش ترکیه به عفرین مساعد سازند. وقایع بعدی نیز نشان داد که امریکا، روسیه، حکومت اسلامی و ناتو برای حمله به عفرین به دولت ترکیه چراغ سبز نشان داده بودند.

جشن آزادی رقه از کنترل داعش

امریکا، ترکیه، کشورهای غربی و همپیمانان عربی و غیرعربی مخالف حکومت بشار اسد و همچنین حامیان حکومت اسد همچون حکومت اسلامی ایران، روسیه، حزب‌الله لبنان، شیعیان عراق و...، عاملان اصلی جنگ در سوریه و تشدید

و تداوم آن هستند. در واقع اکنون در سوریه گروه‌های تروریستی به نیابت از این کشورها در حال جنگ هستند. آنچه که به حمله اخیر ارتش ترکیه به کانون عفرین برمی‌گردد همه دولت‌های سرمایه‌داری جهان یا با گفتن این که دولت ترکیه «خویش‌ننداری» نشان دهد و یا توصیه ترمپ رئیس جمهوری امریکا به اردوخان، که این جنگ را ملایم‌تر پیش ببرد و با گفتن این که حق ترکیه است «امنیت مرزهایش» را تأمین کند مستقیم و غیرمستقیم به دولت و ارتش فاشیست ترکیه چراغ سبز نشان دادند تا به عفرین حمله کند. همچنین گروه‌های درگیر در جنگ داخلی سوریه و حکومت بشار اسد و حامیان آن، در حال حاضر در حمله به عفرین در کنار ارتش مهاجم ترکیه ایستاده‌اند و این که فردا این سکوت و اتحاد علیه سیستم کنفدرالیسم دموکراتیک روژاوا به هم بخورد، امر دیگری است.

اقدام مهم نشست شورای امنیت سازمان ملل است که دوشنبه بیست و دم ژانویه ۲۰۱۸ - دوم بهمن ۱۳۹۶، درباره عملیات نظامی ترکیه در «عفرین» در شمال شرقی سوریه بدون محکومیت این اقدام یا صدور بیانیه‌ای پایان یافت. حتی نماینده امریکا در این نشست شرکت نکرد.

به گزارش رسانه‌ها، این نشست به پیشنهاد فرانسه تشکیل شده بود تا به بررسی عملیات «شاخه زیتون ترکیه» در مناطق تحت کنترل نیروهای کرد سوریه در عفرین بپردازد.

در نتیجه سران دولت‌های قدرتمند سرمایه‌داری، در جلسه فوق‌العاده شورای امنیت درباره عملیات نظامی ترکیه در شمال سوریه، بدون هیچ‌گونه انتقادی به جنگ و متجاوز دولت ترکیه، فقط به «خویش‌ننداری» بسنده کردند. حتی لندن و واشنگتن، به منافع ترکیه در شمال سوریه تأکید کردند.

وزیر دفاع امریکا گفت آنکارا قیل از حملات هوایی به شمال سوریه و واشنگتن را از این حملات مطلع کرده است. به گزارش رویترز، وزیر دفاع امریکا اعلام کرد که دولت ترکیه پیش از انجام حملات هوایی به شهر «عفرین» واقع در شمال سوریه و واشنگتن را در جریان این اقدام قرار داده است.

به نوشته رویترز، «جیمز ماتیس» گفت که واشنگتن همچنان با آنکارا در این خصوص در تماس است. ماتیس در عین حال در اظهارات خود به واکنش امریکا پس از کسب اطلاع از این عملیات اشاره ای نکرد.

رکس تیلرسون وزیر امور خارجه امریکا، با «مشروع» دانستن «نگرانی‌های امنیتی» ترکیه در مرزهای جنوبی خود، گفت که واشنگتن، در پی همکاری با آنکارا برای برقراری منطقه امن در شمال غرب سوریه است.

به گزارش خبرگزاری رویترز، تیلرسون دوشنبه ۲۲ ژانویه گفت که امریکا در پی همکاری با ترکیه برای برپایی منطقه امن در شمال غرب سوریه است.

او تأکید کرد که واشنگتن با آنکارا بر سر برخی نیروهای حاضر در منطقه عفرین در شمال غرب سوریه و چگونگی بازگشت ثبات به مناطق مرزی در جنوب ترکیه، مذاکره کرد. او افزود که نگرانی‌های امنیتی ترکیه، «مشروع» است.

شورای امنیت سازمان ملل در نشست خود که بدون حضور نماینده امریکا برگزار شد هیچ تصمیمی درباره حمله ترکیه به سوریه اتخاذ نکرد. اردوخان رئیس‌جمهور ترکیه گفته در نبرد با کردهای سوریه قدمی به عقب بر نخواهد گشت.

شورای امنیت سازمان ملل در جلسه خود که پشت درهای بسته برگزار شد هیچ بیانیه مشترکی درباره حمله ترکیه به روژاوا صادر نکرد. سفیر فرانسه در سازمان ملل تأکید کرده که این موضوع در شورای امنیت مورد بحث قرار گرفته است. به گفته فرانسویس دولتر اما درخواست برای «خویش‌ننداری» از همه طرف‌ها به طور گسترده‌ای مطرح شده است. نیکی هیلی سفیر امریکا در سازمان ملل در این جلسه حضور نداشت.

پیش از حمله ترکیه به عفرین قرار بود در جلسه شورای امنیت سازمان ملل گزارش هماهنگ‌کننده کمک‌های اضطراری سازمان ملل، مارک لوکوف درباره وضعیت انسانی در سوریه شنیده شود ولی به درخواست فرانسه قرار شد که درباره حمله ترکیه به عفرین و نیز وضعیت ادلب و غوطه شرقی نیز گفت‌وگو شود. در همین زمینه، سخن‌گوی کاخ سفید نیز گفته است: «ما خواهان این هستیم که ترکیه در اقدامات و رویکرد نظامی‌اش خوش‌بین‌داری به خرج دهد، اطمینان دهد که حملات آن از نظر جغرافیایی و زمانی محدود خواهد بود، امدادسانی ادامه می‌باید و از بروز تلفات انسانی جلوگیری می‌شود.»

در عین حال، حاکمیت امریکا از دولت ترکیه دل‌جوئی می‌کند و به آن اطمینان می‌دهد. رکس تیلسون وزیر خارجه امریکا می‌گوید که واشنگتن مایل است برای برطرف کردن نگرانی‌های «مشروع» امنیتی ترکیه در شمال سوریه با این کشور همکاری کند. او گفت امریکا برای ایجاد ثبات پیشنهادهایی به ترکیه و سایرین ارائه کرده است.

شورای امنیت سازمان ملل متحد

تانک‌های ارتش ترکیه در حومه عفرین

این اجلاس فوق‌العاده سازمان ملل، پشت درهای بسته برگزار شد. به گزارش خبرگزاری آسوشیيتدپرس، فرانسوا دولاوتر، سفیر فرانسه در سازمان ملل در جمع خبرنگاران گفت این اجلاس را می‌بایست به عنوان بخشی از مذاکرات جاری با ترکیه در نظر گرفت. به گفته دولاوتر فرانسه بر آن است که الویت اول در سوریه حفظ اتحاد نیروهای ائتلاف علیه گروه‌های تروریستی و به ویژه داعش است. ترکیه اما یگان‌های مدافع خلق را که تعداد آن‌ها بین ۸ الی ۱۰ هزار نفر تخمین زده می‌شود، متحد پ.ک.ک به شمار می‌آورد.

ترکیه عضو ناتوست از این‌رو، ترکیه نمی‌توانست بدون چراغ سبز تانو و در راس همه امریکا به عفرین حمله کند. این در حالی است که رجب طیب اردوخان، رئیس جمهوری ترکیه تأکید کرده است که عملیات نظامی تا بیرون راندن نیروهای یگان مدافع خلق از عفرین ادامه خواهد داشت.

رجب طیب اردوخان رئیس جمهور فاشیست و بیمار روانی ترکیه، در یک پخش زنده تلویزیونی، ادعا کرده است: «ما قدمی به عقب بر نمی‌داریم. ما در این باره با دوستان روس خود صحبت کرده‌ایم و به توافقی رسیده‌ایم.»

در سومین روز حمله ارتش ترکیه به عفرین در شمال غربی سوریه، نبرد سنگین میان یگان‌های مدافع خلق (ی.پ.گ) و نیروهای ترکیه ادامه دارد. رجب طیب اردوخان اعلام کرده که مصمم است این جنگ را تا به آخر و تا رسیدن به هدف پیش ببرد. اردوخان در آنکارا گفته است: «ما یک قدم به عقب بر نخواهیم گشت.»

رجب طیب اردوخان افزود: «عملیات شاخه زیتون تا رسیدن به هدف خود ادامه خواهد یافت. بر اساس هدف خود در این عملیات منبج را از تروریست‌ها پاک خواهیم کرد و تا مرز خود با عراق تا زمانی که هیچ تروریستی باقی نماند ادامه می‌دهیم.»

عفرین از سال ۲۰۱۲ میلادی تا کنون در اختیار یگان‌های مدافع خلق (YPG) بوده است. یگان‌های مدافع خلق در واکنش به این حملات تنها راه حل را مقاومت عنوان و تصریح کرده با هر گونه تجاوز به شهر خود مقابله خواهد کرد. اردوخان، حتی نمایش مضحک عثمانی‌گری نیز روی آورده است. گروهی با لباس‌های نظامی عثمانی‌ها، نمایش خود را با طبل‌زنی و سنج‌زنی همراه با موسیقی در مرز ترکیه و سوریه اجرا کردند. گروه نظامی عثمانی با نام مهتر در استان مرزی ختای ترکیه نمایشی را در حمایت از عملیات ترکیه با نام «شاخه زیتون» در عفرین سوریه اجرا کردند.

ترکیه روز شنبه ۲۷ جنوری ۲۰۱۸، عملیات نظامی «شاخه زیتون» را در منطقه مرزی عفرین در شمال سوریه آغاز کرد.

در حالی جنگ ترکیه علیه مردم عفرین ادامه دارد کنفرانس مخالفین سوری در ژنو برگزار شد و کنفرانس سوچی نیز در روزهای ۲۹ و ۳۰ ژانویه برگزار خواهد شد.

نهمین دور مذاکرات بین طرف‌های سوری در حالی از امروز پنج‌شنبه و جمعه ۲۵ و ۲۶ ژانویه به میزبانی سازمان ملل در وین آغاز شد که «استفان دی میستورا» نماینده سازمان ملل گفته این دور از مذاکرات در برهه بسیار حساسی برگزار می‌شود.

نخستین روز از مذاکرات صلح سوریه در وین پایتخت اتریش که پنج‌شنبه ۲۵ ژانویه برگزار شد، شاهد تنش لفظی میان فرستاده ویژه سازمان ملل متحد و هیئت نمایندگی نظام سوریه بود.

به گزارش العربیه‌نت، در جلسه گفت‌وگو میان دو طرف، هیئت نمایندگی نظام سوریه، استفان دی‌مستورا نماینده سازمان ملل متحد در امور سوریه را به عدم بی‌طرفی متهم کرد. این هیئت به ویژه به گزارش اخیرش به شورای امنیت سازمان ملل متحد انتقاد کردند که در آن نظام سوریه را به مانع تراشی در مسیر مذاکرات متهم کرد.

در همین راستا خبرنگار اعزامی العربیه به نهمین دور مذاکرات صلح سوریه در وین گفت که هیئت نمایندگی نظام سوریه در دیدارش با نماینده سازمان ملل متحد، با هرگونه مذاکره‌ای اعلام مخالفت کرد. این هیئت پیشنهاد داد مذاکرات به کنفرانس سوچی روسیه که قرار است هفته آینده برگزار شود، موکول شود. این در حالی است که نماینده سازمان ملل متحد و شورای عالی مذاکرات اپوزیسیون، هنوز تصمیمی نهایی بر سر حضور در کنفرانس سوچی نگرفته‌اند.

استفان دی‌مستورا نماینده ویژه سازمان ملل متحد در سوریه در مذاکرات وین به‌گزارش رویترز، مذاکرات دو روزه صلح سوریه در وین که از روز گذشته، پنجشنبه ۲۵ ژانویه - ۵ بهمن آغاز شد، نهمین دور از این مذاکرات است که پیش از این در ژنو برگزار شده بودند و نتیجه‌ای در بر نداشت.

در روز نخست مذاکرات وین، استفان دی‌مستورا، فرستاده سازمان ملل در امور سوریه با هیئت‌های نمایندگی حکومت سوریه و اپوزیسیون نشست‌های جداگانه‌ای برگزار کرد اما هنوز اطلاعاتی از این نشست‌ها منتشر نشده است.

بشار جعفری، رئیس هیئت مذاکره‌کننده دمشق و نصر حریری، رئیس هیئت نمایندگی اپوزیسیون هستند. دو هیئت همچنان مذاکرات مستقیم و رودروئی با یکدیگر نداشته‌اند.

دمشق که با حمایت روسیه و ایران موفق شده است بخش‌های بزرگی از خاک سوریه را بازپس بگیرد به‌نظر نمی‌رسد که با موقعیت کنونی حاضر باشد با دشمنانش وارد گفت‌وگوی مستقیم شود. در مقابل، شورشیان نیز گفته‌اند در این صورت از هر توافق‌نامه صلحی خارج خواهند شد.

استفان دی‌مستورا صبح روز جمعه ۲۶ ژانویه - ۶ بهمن در مقر سازمان ملل در وین گفت که انتظار «یک جلسه طولانی» را دارد.

در پی اعلام هیات مذاکره‌کننده اپوزیسیون سوریه درباره عدم حضور در نشست سوچی، رسانه‌های روسیه گزارش کردند که بیانیه پایانی نشست سوچی، تصمیم‌گیری درباره آینده سوریه را به رای مردم سوریه و بدون فشار خارجی واگذار کرده است.

پیش از این استفان دوچاریک، سخنگوی سازمان ملل اعلام کرده بود که استفان دی‌مستورا، فرستاده ویژه سازمان ملل در امور سوریه با حضور در نشست سوچی موافقت کرده بود. اما هیات مذاکره‌کنندگان مخالف رژیم بشار اسد اعلام کرد نشست سوچی را که بناست در اوایل هفته آینده، به دعوت موسکو مهم‌ترین حامی بشار اسد برگزار شود، تحریم کرده است.

روز جمعه ۲۶ ژانویه ۲۰۱۸، هیات مذاکره‌کنندگان مخالف رژیم بشار اسد با ۲۶ رای موافق از مجموع ۳۶ رای، تصمیم به تحریم نشست سوچی در روسیه گرفتند. گروه دوستان روسیه و چند شخصیت مستقل به حضور در این نشست رای دادند.

این هیات روز شنبه ۲۷ ژانویه در صفحه توئیتر خود نوشت: «هیات مذاکره‌کنندگان گروه‌های انقلاب و اپوزیسیون سوریه اعلام می‌کند نشست سوچی که به دعوت روسیه در روزهای ۲۹ و ۳۰ ماه جاری برگزار می‌شود را تحریم می‌کند.»

احمد رمضان، مدیر بخش رسانه‌های ائتلاف ملی گروه‌های انقلاب و اپوزیسیون سوریه نیز در صفحه توئیتر خود نوشت: «پس از مذاکرات ماراتونی با سازمان ملل و نمایندگان بین‌المللی مرتبط با موضوع سوریه، هیات مذاکره‌کنندگان تصمیم به عدم مشارکت در نشست سوچی گرفت.» او افزود: «روسیه در بازاریابی برای این نشست شکست خورد.» مهدی دلیقان عضو گروه دوستان روسیه در هیات مذاکره‌کننده اپوزیسیون سوریه گفت که با وجود اعلام هیات برای عدم حضور در سوچی، تصمیمی در این باره گرفته نشده و رای‌گیری انجام شده، تصمیم عدم مشارکت را نهایی نکرده است.

همزمان با تصمیم هیات مذاکره‌کنندگان مخالف حکومت بشار اسد برای تحریم نشست سوچی، روسیه تهدید کرد علیه مخالفان دست به اقدام نظامی خواهد زد. برخی منابع نیز خبر دادند که واشنگتن و پاریس از تصمیم مخالفان اسد برای تحریم نشست سوچی حمایت کردند.

در همین راستا، وزارت امور خارجه روسیه اعلام کرد که سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه این کشور با مولود چاووش اوغلو، همتای ترک خود موضوع به پایان رسیدن مقدمات نشست سوچی را گفتگو کرد. وزارت امور خارجه روسیه، همچنین اعلام کرد دو وزیر درباره اقدام‌های اضافی که موفقیت نشست سوچی را تضمین می‌کنند، توافق کردند.

فوزه الیوسف، رئیس هیات اجرائی منطقه فدرال شمال سوریه، روز یکشنبه ۲۸ ژانویه ۲۰۱۸، اعلام کرد که نمایندگان خودگردان روزاوا در اعتراض به حملات مستمر ترکیه به عفرین، در نشست سوچی شرکت نخواهد کرد. به گزارش فرانس پرس، خانم فوزه الیوسف گفت: «پیش از این نیز گفته بودیم اگر اوضاع در عفرین به این شکل ادامه یابد، نمی‌توانیم در نشست سوچی حاضر شویم.»

رئیس هیات اجرائی منطقه فدرال شمال سوریه

او در ادامه افزود: «منطقه خودگردان کردی به دلیل اوضاع عفرین در نشست حاضر نخواهد شد. ترکیه بیش از یک هفته است با حمله به عفرین مبارزان کرد را که «تروریست» می‌نامد، مورد هدف قرار داده است.»

فوزه الیوسف توضیح داد که ضمانت‌کنندگان نشست سوچی، ترکیه و روسیه هستند و آن‌ها درباره عفرین با یکدیگر توافق کرده‌اند و این موضوع که کشورهای ضمانت‌کننده گزینه نظامی را برگزیده‌اند، با اصول گفتگوی سیاسی تناقض دارد.»

روسیه بیش از ۱۵۰۰ نفر را برای نشست سوچی که به مدت دو روز برگزار می‌شود، دعوت کرده است. کشورهای غربی روند این نشست را با تلاش‌هایی سازمان ملل در نشست ژنو در تعارض می‌بینند. پیش از این هیات مذاکره‌کنندگان اپوزیسیون سوریه که در نشست ژنو شرکت می‌کند، اعلام کرده بود به سوچی نمی‌رود و در این نشست حاضر نمی‌شود.

«یگان‌های مدافع خلق» (ی.پ.گ)، در شمال سوریه اعلام کرد که بر اثر حملات هوایی جنگنده‌های ترکیه به اهداف متعلق به این نیروها در عفرین تا کنون ده‌ها تن جان باخته‌اند که تعدادی از آن‌ها غیرنظامی بوده‌اند. ارتش ترکیه نیز مدعی شده است که ۱۰۸ هدف مشخص‌شده از ۱۱۳ هدف متعلق به ی.پ.گ را بمباران کرده است.

حمله هوایی و زمینی ترکیه با استفاده از نیروهای شبه‌نظامی «ارتش آزاد سوریه» به عفرین شنبه ۲۰ ژانویه - ۳۰ دی‌ماه آغاز شد. ارتش ترکیه این عملیات را «شاخه زیتون» نامیده است. رجب طیب اردوخان، رئیس‌جمهوری مستبد ترکیه که شنبه آغاز عملیات زمینی را اعلام کرده بود، از ادامه عملیات به سمت شهر منبیج (منبج) در شمال حلب در شرق عفرین نیز خبر داد.

بر اساس گزارش‌ها، ارتش ترکیه با استفاده از ۷۲ جنگنده به ۱۰۸ هدف متعلق به ی.پ.گ، عمدتاً در مسیر پیشروی احتمالی نیروهای پیاده ارتش آزاد به سوی عفرین حمله کرده است. هرچند به گفته منابع نزدیک به ی.پ.گ، جنگنده‌های ترکیه شنبه‌شب مناطق گسترده‌تری را هدف قرار دادند و به مرکز شهر عفرین و دیگر منطقه‌های این شهر نیز یورش بردند.

خبرگزاری آناتولی ترکیه گزارش داد که شبه‌نظامیان موسوم به ارتش آزاد سوریه با حمایت نیروی هوایی و زمینی ترکیه، وارد شهر عفرین در شمال غرب استان حلب سوریه شده‌اند. ارتش ترکیه اعلام کرده که تانک‌های ترکیه نیروهای ارتش آزاد سوریه را در عملیات عفرین، پشتیبانی می‌کنند. هم‌زمان تانک‌های ترکیه وارد خاک سوریه شده و جنگنده‌های آن نیز مواضع یگان‌های مدافع خلق در عفرین را بمباران کردند. عملیات نظامی ترکیه در شمال سوریه با نام «شاخه زیتون» علیه مواضع کانتون عفرین، از روز جمعه گذشته به صورت غیررسمی با بمباران‌های هوایی و توپخانه‌ای آغاز شد و اکنون تانک‌ها و ادوات زرهی آن رسماً وارد خاک سوریه شده‌اند. آخرین گزارش‌های میدانی از عملیات عفرین حاکی از آن است که تانک‌ها و خودروهای زرهی ترکیه با عبور از گذرگاه مرزی استان کیلیس، برای شرکت در مرحله زمینی عملیات شاخه زیتون وارد سوریه شدند. به نوشته رسانه‌های ترکیه، هم‌زمان ۷۲ فروند جنگنده نیروی هوایی این کشور مواضع نیروهای مدافع شهر عفرین را به شدت بمباران کردند. ارتش ترکیه با صدور بیانیه‌ای از حمله به ۱۵۳ هدف در عفرین خبر داد. ارتش ترکیه، ادعا کرده است که این اهداف شامل پناهگاه‌ها و انبارهای مهمات هستند. ستادکل ارتش ترکیه با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد از ۱۵۳ هدف تعیین شده برای جنگنده‌های ترکیه، ۱۰۸ هدف نابود شدند و تمامی کسانی که در این حملات کشته شدند، تروریست بودند. همچنین با آغاز عملیات جنگنده‌های ترکیه، فرودگاه «منغ» در نزدیکی شهر اعزاز نیز هدف حملات هوایی قرار گرفت. از سوئی «خلوسی

آکار» رئیس ستادکل ارتش ترکیه اقرار کرد که در جریان مرحله آغازین عملیات شاخه زیتون، چندین نظامی ترک مجروح شده‌اند.

این در حالی است که سخن‌گویی یگان‌های مدافع خلق (ی.پ.گ) می‌گوید در جریان حملات هوایی و توپخانه‌ای ترکیه علیه عفرین، ۱۰ غیرنظامی کشته و ۱۳ نفر دیگر زخمی شدند. روزنامه «ینی شفق» نیز گزارش داد که یگان‌های مهندسی و تجهیزات ساخت‌وساز ارتش ترکیه با عبور از مرز، برای ساخت پل در شهر عفرین برای عبور تانک‌ها و خودروهای زرهی، وارد سوریه شدند. از طرفی همزمان با اعلام آغاز عملیات زمینی از سوی ستاد مشترک ارتش ترکیه در عفرین، یک خبرگزاری ترکیه مدعی شد در ادامه عملیات علیه شهر عفرین در حلب، عناصر «ارتش آزاد» سوریه وارد شهر شده‌اند.

ارتشبد خلوصی آکار، فرمانده ستاد کل ارتش ترکیه، و هاکان فیدان، رئیس سازمان اطلاعات این کشور، پیش از حمله به عفرین، برای گفتگو در خصوص این عملیات به مسکو سفر کردند، و با سرگئی شویگو، وزیر دفاع، و ژنرال والرئ گراسیموف، رئیس ستاد مشترک ارتش روسیه دیدار کردند.

خبرگزاری آناتولی ترکیه، روز جمعه ۱۹ ژانویه، از خروج نیروهای روسیه پیش از آغاز عملیات ارتش ترکیه در عفرین خبر داد. سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه، اما خروج نیروهای روس از عفرین را تکذیب کرده است. نظامیان روسیه حاضر در عفرین، در صورت خروج از عفرین احتمالاً در مناطق نبل و الزهرا که تحت کنترل ارتش سوریه‌اند، مستقر خواهند شد.

حضور نظامی روسیه در عفرین، یکی از مسائل عمده‌ای است که به پیچیدگی‌های عملیات احتمالی ترکیه در این منطقه می‌افزاید. تاکنون روسیه به عنوان متحد و مدافع بشار اسد، در عین حال رابطه خوبی با یگان‌های مدافع خلق داشت.

در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶، روابط پرتنش و سردی بین روسیه و ترکیه با سقوط جنگنده روسی توسط ترکیه به وجود آمده بود. اما اکنون به نظر می‌رسد که روسیه با رویکرد خصمانه ترکیه در قبال روژاوا «همدل» است.

ترکیه مدعی است که می‌خواهد ریشه تروریسم را در منطقه بخشکاند در حالی که خود دست به عملیات تروریستی می‌زند و از تروریست در سوریه حمایت می‌کند. منظور دولت ترکیه و رئیس جمهوری آن اردوخان، از بین بردن و یا تضعیف خودمدیریتی دموکراتیک در روژاوا است. به همین خاطر حمله وحشیانه زمینی و هوایی خود به شمال سوریه در مناطق تحت کنترل یگان‌ها مدافع خلق را آغاز کرده است. می‌گوید قصدش تشکیل یک منطقه حائل است که پناهندگان سوری را در آنجا اسکان دهد، طرحی که چند سالی است ترکیه از آن صحبت می‌کند. کردها، که از شش سال پیش منطقه را در اختیار دارند. ظاهراً مسکو، تهران و دمشق، در یک اقدام تظاهری و نمایشی، از ترکیه خواسته‌اند از خاک سوریه خارج شود. ترکیه آغاز کننده جنگی است که پایان آن معلوم نیست یک حمله کوتاه مدت است یا می‌تواند ترکیه را در جنگی فرسایشی گرفتار کند و به موقعیت داعش در کوبانی دچار سازد.

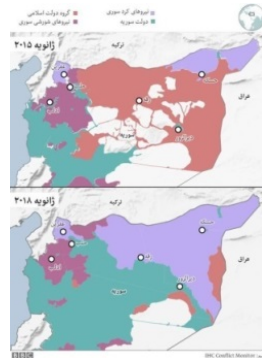
شهر عفرین در شمال غرب سوریه و در مرزهای ترکیه یکی از مناطق خودمدیریت دموکراتیک در شمال سوریه محسوب می‌شود که کنترل آن در اختیار یکان‌های مدافع خلق است. عفرین در ۱۰۰ کیلومتری مرز ترکیه قرار دارد. اما گفته می‌شود هدف اصلی دولت ترکیه این است که برای سازمان‌دهی مجدد گروه‌های تروریستی سوریه پس از شکست داعش، در قالب یک ارتش ۲۲ هزار نفری اقدام کند.

دولت ترکیه برخلاف مذاکرات آستانه و سوچی که میان ترکیه و ایران و روسیه جریان دارد و نیز برخلاف مذاکرات سوری-سوری ژنو که تحت نظارت سازمان ملل است با حمله نظامی ترکیه به شهر «عفرین» در پرده ابهام فرو رفته‌اند.

اقدام دولت ترکیه براساس قوانین شناخته شده و مورد توافق بین المللی، قطعاً «تجاوز» است و می‌تواند پیامدهای وخیمی برای منطقه داشته باشد. چرا که عملیات نظامی یک کشور در خاک کشور دیگر سبب پیچیده‌تر شدن شرایط شده و به تشدید مداخلات دیگران می‌انجامد. از این رو می‌توان گفت این تجاوزگری ارتش ترکیه در سوریه، بیش از همه و زودتر از دیگران، به ضرر ترکیه خواهد بود.

در این میان یک سؤال مهم وجود دارد. آیا ارتش ترکیه قادر است بدون مداخله مستقیم و پرحجم نظامی و صرفاً از طریق شبه‌نظامیان تروریستی اسلامی و ارتش آزاد سوریه که سال‌ها از سوی سیستم امنیتی ترکیه تغذیه و پشتیبانی شده‌اند، بر آنچه در بیانیه‌های رسمی و در ادعاهای مقامات این کشور آمده دست یابد؟ رفتار یک گام به جلو و یک گام به عقب ارتش ترکیه از وجود تردید جدی در اتاق فرماندهی آن خبر می‌دهد. در واقع از ۲۲ هزار نفر نیروی که آنکارا از آن سخن می‌گوید، همان تروریست‌هایی هستند که تحت عنوان «گروه‌های قابل مذاکره» در مذاکرات آستانه شناخته شده و رهبران آنان در این مذاکرات حضور یافته‌اند. کاملاً واضح است که وقتی یک گروه مسلح پس از یک دوره اقدام نظامی پای میز مذاکره‌ای می‌نشیند که طرف مقابل آن سران همان حکومتی هستند، اعتراف به شکست کرده و بر مبنای «حذف اسد در قدرت» راهبری شده است.

البته ناگفته نماند که نیروی ۲۲ هزار نفری مورد ادعای اردوخان، تنها به ۲۰ اتوبوس محدود شد و اگر در هر اتوبوس ۴۰ نفر جای گیرد یک نیروی ۸۰۰ نفری خواهد شد نه ۲۲ هزار نفری. البته این نیروهای متشکل از گروه‌های تروریستی مذهبی مانند احرا الشام، نیروهای پراکنده داعش، ارتش آزاد سوریه و... است.

تغییر وضعیت نیروهای درگیر در سوریه در سه سال اخیر

گفته می‌شود دست‌کم ۲۰ کامیون نظامی ترکیه شبه‌نظامیانی را از ارتش به اصطلاح آزاد سوریه همراه با تجهیزات نظامی از مرز عبور داده و وارد خاک سوریه کرده است. آوردن این نیروها یادآور عملیاتی است که ترکیه در فوریه سال گذشته با نام سپر فرات برای تصرف شهر الباب انجام داد و در آن عملیات، از همین شبه‌نظامیان سوریه استفاده

کرد تا نقش واحدهای زمینی را برای تصرف شهر داشته باشند و ارتش ترکیه هم با آتشباری توپخانه و تانک از آن‌ها حمایت می‌کرد. ترکیه در آن زمان چنین وانمود می‌کرد که تصرف الباب را برای دو هدف از جنگ با داعش و جلوگیری از پیشروی واحدهای ی.پ.گ به سمت غرب فرات انجام می‌دهد و رجب طیب اردوخان، هم از منبج و الرقه به‌عنوان اهداف بعدی‌اش نام می‌برد تا هر دو هدف از کردها و داعش را با هم مطرح کرده باشد اما بسیاری از تحلیلگران بر این نظر بودند که قصد اصلی او قطع ارتباط بین عفرین و دو کانتون دیگر کردی در شرق رود فرات است.

حالا که داعش از بین رفته، به شدت اردوخان خشمگین است و به نظر می‌رسد قطع ارتباط بین عفرین و دو کانتون دیگر برای او کافی نیست و می‌خواهد با اشغال کامل عفرین، این منطقه را به طور کامل از واحدهای ی.پ.گ پاکسازی کند.

به‌نظر می‌آید ترکیه از بهم پیوستن مناطق کردی استان حلب یعنی در حد فاصل شرق حلب- منطقه الباب تا ادلب واقع در شمال غربی سوریه شکل‌دهی به یک منطقه وابسته به خود را مدنظر دارد. ترکیه سال‌هاست که برای رسیدن به چنین موضوعی یعنی اجرائی کردن مباحثات نشست لوزان- پس از جنگ جهانی اول- تلاش می‌کند. در واقع با اقدام، می‌خواهد بگوید تعلق این منطقه به دولت مرکزی سوریه را قبول ندارد. این در حالی است که منطقه مورد ادعای ترکیه به‌خصوص در حد فاصل الباب در شمال شرق حلب تا عفرین واقع در شمال غرب حلب از نظر جمعیتی یک منطقه کردی - ترکمانی - عربی است که ربط ملی و ناسیونالیستی با دولت مرکزی ترکیه ندارد. بنابراین، این تجاوز ترکیه، آغاز یک درگیری و بحران جدید است.

اردوخان مدعی شده است که به منبج نیز حمله خواهند کرد. منبج(منبج) شهری چند ملیتی در شمال استان حلب و در نزدیکی شهر عفرین است. نیروهای دموکراتیک سوریه در ۲۰۱۶، این شهر را از کنترل گروه دولت اسلامی(داعش) خارج کردند و شورای خودگردانی منبج را مسؤول اداره آن قرار دادند. نیروهای دموکراتیک سوریه(قوات سوريا الديمقراطية یا ق.س.د) ائتلافی از نیروهای کرد و عرب به رهبری ی.پ.گ است.

جنگی که چند طرف دارد و یک طرف آن ارتش ترکیه است. به همین دلیل تردیدی نیست که ترکیه در این مواجهه با سرعت و سهولت شکست بخورد.

در ۲۴ دسامبر ۲۰۱۶، این تهدیدات افزایش یافت، در آن هنگام، ارتش ترکیه تحت عنوان «سپر فرات» وارد اراضی سوریه شد و شهر جرابلس را تحت کنترل خود درآورد.

ادامه این روند با بازگشت ارتش ترکیه و نیروهایش به مناطق غربی جرابلس آغاز شد و تا اعزاز ادامه یافت و در نهایت هم شهر الباب در شمال استان حلب تحت کنترل ارتش ترکیه درآمد و در ماه‌های اخیر، آنکارا همچنین تهدید به حمله نظامی به عفرین کرد، اما برخلاف پیش‌بینی‌ها، ترکیه یک روز پس از حمله به نیروهایش، حملات خود را متوقف کرد.

هشتم اوت سال ۲۰۱۷، نیروهای ارتش ترکیه وارد کوبانی شدند و سپس وادار به عقب‌نشینی شدند. از مجموع این تهدیدها و حملات پراکنده معلوم می‌شود که ترکیه با تهدید دائمی روزه‌اوا، بتواند از افزایش قدرت آن‌ها در سوریه جلوگیری کند.

برخی تحلیلگران مسایل ترکیه، بر این عقیده‌اند که برای ترکیه حضور داعش در منطقه که بخشی از کوبانی و عفرین را در اختیار داشت تهدید به حساب نمی‌آمد اما اکنون این وضعیت تغییر کرده است.

به هر روی دخالت نظامی ترکیه در سوریه، هزینه‌های سنگینی را بر دولت آنکارا تحمیل می‌کند. تبعات داخلی حمایت آنکارا از داعش در مسأله کوبانی در ماه‌های پایانی سال ۲۰۱۴ نشان داد که مناطق کردنشین ترکیه با حساسیت زیادی تحولات مناطق کردنشین سوریه را دنبال می‌کنند و ورود نظامی ترکیه به شمال سوریه، اوضاع داخلی ترکیه به ویژه در مناطق کردنشین این کشور را بحرانی ساخته است.

ایالات متحده، داعش را تهدیدی برای منافع خود می‌دید و به همین دلیل، نیروهای کرد شمال سوریه در جنگ علیه داعش، حمایت نظامی به عمل آورد و مواضع داعش را در این مناطق بمباران کرد.

در شرایط کنونی دونالد ترامپ و دولت امریکا از دادن وعده به اردوخان دو هدف اصلی را دنبال می‌کنند. یکی این‌که از نزدیک شدن بیش از پیش ترکیه به محور ایران و روسیه ممانعت کنند و دیگری مانع از بحران جدید با حمله نظامی ارتش ترکیه و متحدان سوریه‌اش به کانتون عفرین در شمال غرب سوریه به وجود آید. چرا که حمله ترک‌ها به عفرین، زمینه‌ساز ورود امریکا به بحران بزرگ منطقه‌ای می‌شود.

با پایان حیات نسبی گروه تروریستی داعش در سوریه، هر یک از قدرت‌های منطقه‌ای و فرمانده‌های در پی آن هستند تا در آینده تحولات این کشور تهدیدات پیش‌روی خود را به حداقل رسانده و فرصت‌ها را در راستای منافع و امنیت خود به حداکثر ممکن برسانند. در این میان ترکیه با داشتن مرزی به طول ۹۱۱ کیلومتر با مناطق شمالی سوریه نسبت به قدرت‌گیری و نقش فزاینده کردهای سوریه و به‌طور مشخص حزب اتحاد دموکراتیک (PYD) نگران است.

در واقع، کردهای سوریه در شرایط کنونی از مساحت ۹۱۱ کیلومتر امتداد مرزهای سوریه با ترکیه بیش از ۷۰۰ کیلومتر را در قالب سه کانتون عفرین، کوبانی و جزیره در اختیار دارند. این مسأله از ابتدای آغاز بحران سوریه در سال ۲۰۱۱ تا کنون به مهم‌ترین دغدغه آنکارا تبدیل شده و سیاستمداران ترک، به ویژه رجب طیب اردوخان، بارها خواستار ایجاد منطقه امن در شمال استان حلب، به طول ۹۰ کیلومتر و عمق ۵۰ کیلومتر در مناطق مابین اعزاز و جرابلس شدند اما تا ۲۳ سپتامبر ۲۰۱۶ که ارتش ترکیه در قالب عملیات سپر فرات در ابتدا وارد جرابلس و بعدها اعزاز و الباب شد، هیچ‌گاه قدرت‌های منطقه‌ای و غربی، اجازه تحقق خواسته آنکارا را ندادند.

ترکیه پیش از توافق با ایران و روسیه برای ایجاد چهارمین منطقه کاهش تنش در ادلب، همواره هشدار داده بود که حضور گروه تحریر الشام (النصره سابق) - که با بیرون راندن احرار الشام (وابسته به ترکیه) بر استان ادلب مسلط شده بود- در مجاورت مرزهای خود را نمی‌پذیرد.

پس از توافق میان تهران، آنکارا و مسکو در ادلب، از مدت‌ها پیش، بخشی از نیروهای ارتش ترکیه و همچنین نیروهای ارتش آزاد وارد این استان شدند و عملیات خود برای بیرون راندن تحریر الشام از ادلب را آغاز کردند. پس باید گفت که تسلط بر ادلب نخستین هدف آنکارا و نه لزوماً مهم‌ترین آن است. هر چند که این هدف عملیاتی ترکیه نیز بدون چالش و تهدید نخواهد بود.

همه ماجرا به عفرین و تلاش ترکیه برای بیرون راندن روژاوا از آنجا ختم نمی‌شود. شواهد حاکی از آن است که ترکیه اهداف عملیاتی گسترده‌تری را در نوار مرزی شمال سوریه دنبال می‌کند.

در همین راستا، به‌نظر می‌رسد آنکارا قصد دارد پس از عملیات در عفرین، به تل رفعت و سپس الباب برسد. مسأله‌ای که در صورت تحقق می‌تواند هدف ترکیه برای تسلط بر نوار مرزی شمال سوریه تا جرابلس و حتی کوبانی را محقق کند. این امر بیش از هر چیز به معنای ایجاد منطقه حائل توسط ترکیه در شمال سوریه است.

موضوعی که البته به این سادگی‌ها برای ترکیه قابل تحقق نیست و بدون تردید نیروهای دموکراتیک روژاوا در برابر آن مقاومت خواهند کرد و مسلماً منجر به برخورد نظامی مستقیم ترکیه و کردهای سوریه شود.

در حالی که اعتراضات مردمی وسیعی در سطح بین‌المللی علیه جنگ و خشونت دولت ترکیه در جریان است و همچنین چندین کشور نسبت به ادامه عملیات «شاخه زیتون» ارتش ترکیه در شمال سوریه ابراز نگرانی کرده‌اند، اما اردوخان بر ادامه این عملیات تأکید دارد.

رجب طیب اردوخان، رئیس‌جمهوری ترکیه چهارشنبه ۲۴ ژانویه - ۴ بهمن اعلام کرد که عملیات نظامی در عفرین تا شهر منبج هم گسترش پیدا می‌کند. اردوخان در جمع گروهی از طرفدارانش در آنکارا گفت: «با عملیات شاخه زیتون بازی نیروهای ریاکار و توطئه‌گر در منطقه را به هم زدیم. با گسترش این عملیات در منبج باز هم بازی آن‌ها را به هم می‌زنیم.»

ارتش ترکیه شامگاه سه‌شنبه ۲۳ ژانویه ۳ بهمن، ادعا کرد که دست‌کم ۲۶۰ نفر از نیروهای کرد و افراد داعش را در حمله به منطقه عفرین سوریه از پا در آورده است. در حالی که «ردور خلیل»، یکی از مسؤولان بلندپایه نیروهای دموکراتیک سوریه به رویترز گفت: «همه می‌دانند که داعش در عفرین حضور ندارد.» «نیروهای دموکراتیک سوریه» متشکل از نیروهای کرد و عرب است که در آن «یگان‌های مدافع خلق» دست بالا را دارند.

ردور خلیل تأکید کرد که ارتش ترکیه در ارائه آمار کشته‌شدگان «نیروهای دموکراتیک سوریه» غلو می‌کند اما شمار کشته‌شدگان سازمان خود را اعلام نکرد. او گفت نیروهای کرد ده‌ها نفر از سربازان ترکیه و متحدان آن، ارتش آزاد سوریه را از پا در آورده است.

عملیات هوایی و زمینی ارتش ترکیه در شمال سوریه جبهه جدیدی را در جنگ سوریه ایجاد کرده است و احتمال گسترش جنگ و بازگشت داعش را بیش‌تر کرده است.

آنکارا عملیات ارتش ترکیه را سریع توصیف کرده بود اما ابراهیم کالین، سخنگوی اردوخان گفته است که این عملیات زمانی پایان خواهد یافت که ۳/۵ میلیون نفر پناهنده سوری در ترکیه بتوانند در امنیت به خانه‌های خود بازگردند. سازمان ملل به‌نقل از منابع محلی اعلام کرده که روز دوشنبه گذشته ۵ هزار نفر در منطقه عفرین آواره شدند با این حال افراد آسیب‌پذیر توانایی خروج از منطقه را ندارند. سازمان ملل گفته که آماده است تا به ۵۰ هزار نفر ساکن عفرین کمک کند.

در چنین شرایطی، مذاکرات وین هم‌زمان با چند عملیات نظامی در سوریه انجام می‌شود. از یک سو ترکیه به منطقه عفرین که تحت کنترل یگان‌های مدافع خلق روزهوا حمله کرده و از سوی دیگر حکومت سوریه در استان ادلب و غوطه شرقی با نیروهای مخالف می‌جنگد.

استفان دی میستورا که به‌گفته خود می‌خواهد «خوش‌بین باشد زیرا در چنین لحظاتی این تنها راه است»، می‌گوید نمایندگان دولت سوریه و مخالفان حکومت اسد در مذاکرات وین با «هیئت‌های کامل» خود شرکت دارند.

در تلاش برای دستیابی به پیشرفت در مذاکرات وین، دی میستورا دستور کار را بحث درباره «جزئیات قانون اساسی» قرار داده تا نسبت به موضوع برگزاری انتخابات که سرنوشت رئیس‌جمهوری عربی سوریه را تعیین می‌کند و خط قرمز دمشق است، از حساسیت کمتری برخوردار باشد.

همین حرکت مشابه را روسیه می‌خواهد در کنگره سوچی به پیش ببرد: تأکید را بر پیش‌نویس یک قانون اساسی جدید برای سوریه بگذارد و در مرحله بعدی به موضوع انتخابات بپردازد.

کرملین در پاسخ به نگرانی‌های برخی از کشورهای غربی، اطمینان داده که کنگره سوچی در رقابت با فرایند ژنو نیست و هدف آن را «کارآمدی» این مذاکرات با دستیابی به «نتایج» مشخص دانسته است.

مذاکرات صلح سوریه نهمین دور خود را روز پنج‌شنبه ۲۵ ژانویه - ۵ بهمن در وین آغاز شد. این مذاکرات یک ماه پس از برگزاری هشتمین دور آن در ژنو، برگزار می‌شود. استفان دی میستورا، نماینده سازمان ملل در امور سوریه که مذاکرات را راهبری می‌کند در این باره گفت: «مرحله کنونی بسیار، بسیار حساس است.»

دور پیشین مذاکرات با شکست مواجه شد و دو طرف مذاکره مستقیم را رد کردند. برای این دور از مذاکرات نیز ناظران بختی قائل نیستند.

نهمین دور مذاکرات صلح سوریه در حالی برگزار می‌شود که تنها چند روز به کنگره «گفت‌وگوی ملی سوریه» در سوچی روسیه مانده است. این کنگره به ابتکار روسیه و ایران، به‌عنوان متحدان حکومت بشار اسد و ترکیه به‌عنوان پشتیبان مخالفان حکومت سوریه در روزهای ۲۹ و ۳۰ ژانویه - ۹ و ۱۰ بهمن ماه، برگزار خواهد شد. این سه کشور گفته‌اند که از «تمامی بازیگران اصلی منطقه‌ای و بین‌المللی» از جمله کردها، به‌رغم بی‌میلی ترکیه، برای شرکت در این کنگره دعوت کرده‌اند.

نصر حریری، رئیس هیئت مذاکره‌کننده مخالفان حکومت سوریه در مذاکرات صلح، چهارشنبه ۲۴ ژانویه - ۴ بهمن در وین گفت شرکت گروهی که او آن را نمایندگی می‌کند در کنگره سوچی، به‌ویژه به نتیجه مذاکرات صلح در پایتخت اتریش بستگی دارد.

حریری گفت: «دو روز آینده آزمون واقعی برای همه طرف‌ها خواهد بود، به‌ویژه برای رژیم و متحدانش که در عمل به باور و اعلام این‌که تصمیم نهایی در زمین نظامی گرفته می‌شود ادامه می‌دهند.»

شرایط در عفرین پیچیده‌تر از آن چیزی است که در ظاهر به نظر می‌رسد. یگان‌های مدافع خلق، نقش مهمی در پایان‌دادن به خلافت داعش در سوریه ایفا کردند، حالا خود را تک و تنها در برابر حملات زمینی و هوایی ارتش ترکیه و گروه‌های تروریستی حامی ترکیه در جنگ داخلی سوریه می‌بینند. آنکارا و در راس همه رجب طیب اردغان رئیس جمهور جنگ‌طلب و خشونت‌طلب ترکیه، با این استدلال پوچ که «یگان‌های مدافع خلق تهدیدی بزرگتر از گروه‌های جهادی‌اند»، پا به میدان جنگ با آن‌ها گذاشت. این در حالی است که «حزب اتحاد دموکراتیک» (پی‌دی) و «یگان‌های مدافع خلق» (ی‌پ‌گ) که کنترل مناطق کردنشین سوریه را در دست دارند، در فهرست سازمان‌های تروریستی اتحادیه اروپا یا ایالات متحده قرار ندارند. به‌نظر می‌رسد باز هم مردم کردها باید تاوان سیاست‌های ارتجاعی و وحشیانه دولت ترکیه را بدهند! گذشته از انفعال جامعه جهانی و چراغ سبز دادن دولت‌های سرمایه‌داری جهان به ویژه دخیل در جنگ داخلی سوریه، از جمله به‌کارگیری گسترده از تجهیزات نظامی کشورهای چون المان در ارتش ترکیه برای جنگ با مردم کانتون عفرین، مسؤلیت‌های زیادی را پیش‌روی مردم ترکیه و افکار عمومی جهان قرار داده است.

در شرایطی که جامعه جهانی و شورای امنیت سازمان ملل به بحث مداخله نظامی ترکیه در سوریه واکنش خاصی نشان نداده‌اند، بحث فروش تجهیزات نظامی از سوی المان به ترکیه ابعاد تازه‌ای به این مسأله بخشیده است. در واقع گزارش جدیدی در خصوص فروش تسلیحات نظامی المان نشان می‌دهد که دولت خلاف وعده خود در کاهش فروش تسلیحات نظامی، در عمل فروش خود را افزایش داده است. بنا بر تأیید آنگلا مرکل، صدراعظم المان، ارزش صادرات نظامی این کشور از سال ۲۰۱۴ تاکنون بیش از ۳۰ میلیارد دالر بوده است. این اطلاعات بعد از درخواست تحقیق و تفتیش حزب چپ المان منتشر شده است. این حزب، همچنین خواستار توقف صادرات تسلیحات نظامی به ترکیه شده است. این گزارش در شرایطی منتشر می‌شود که در روزهای اخیر، انتشار تصاویری از تانک‌های المانی در عملیات «شاخه زیتون» ترکیه علیه مردم و مدافعین کانتون عفرین روزاوا، دولت این کشور را به‌شدت از سوی سیاستمداران اپوزیسیون و همچنین افکار عمومی تحت فشار قرار داده است. در همین رابطه، اگنیژکا بروگر، نماینده حزب سبز در

پارلمان المان و کارشناس مسائل دفاعی، خواستار آن شده که المان صراحتاً مخالفت خود با عملیات نظامی ترکیه علیه عفرین سوریه را اعلام کند. ژان کورته از حزب چپ نیز از مرکل خواسته تا در خصوص سیاستش در قبال ترکیه، توضیحی رسمی ارائه دهد. از دیگر سو، برخی نمایندگان حزب دموکرات مسیحی، حزب مرکل، نیز از زیگمار گابریل، وزیر امور خارجه این کشور، خواسته‌اند تا معامله تسلیحاتی میان المان و ترکیه را به حالت تعلیق درآورد.

پیش‌تر با آغاز عملیات «سپر فرات» در خاک سوریه توسط ارتش ترکیه، با نام شب مبارزه با داعش اما به‌طور واقعی مقابله با «نیروهای دمکراتیک سوریه» متشکل از نیروهای کرد، عرب و آسوری و سایر ملیت‌های سوریه که «بیگان‌های مدافع خلق» ستون اصلی آن را تشکیل می‌دهند، جنگ داخلی در سوریه وارد مرحله جدیدی شده است که اکنون با حمله ارتش ترکیه به عفرین این مسأله پیچیده‌تر شده است. در تمامی طول جنگ داخلی سوریه، دولت ترکیه با هدف سرنگونی بشار اسد به پایگاه اصلی حمایت تسلیحاتی، تدارکاتی، خدمات پزشکی، فراهم ساختن امکانات برای صدور نفت مناطق تحت اداره داعش و ترانزیت عبور نفرات داعش و جهادی‌ها مبدل شده بود. در حالی که بخش مهمی از شهرهای شمالی سوریه که هم مرز ترکیه هستند در اختیار داعش قرار داشت و خطوط اصلی حمل و نقل نیرو و تدارکات از ترکیه به مراکز داعش در داخل سوریه و عراق و از این مراکز به خارج بود، ارتش ترکیه نه فقط هیچ اقدامی برای پاکسازی این مناطق از داعش و قطع خطوط ارتباطی آن‌ها انجام نداد، بلکه راساً تأمین‌کننده اسلحه و تجهیزات جنگی به داعش و ارتش آزاد سوریه و سایر گروه‌های جهادی سوریه بود. یکی از ویدئوهای منتشر شده توسط روزنامه جمهوری که از انتقال کامیون‌های پر از سلاح‌های سنگین توسط ارتش ترکیه به داعش پرده برمی‌داشت، باعث دستگیری و به زندان افکندن «جان دوندار» سردبیر این روزنامه و سوءقصد مسلحانه به جان وی در مقابل دادگستری و «اردم گل» همکار او، که از سرشناس‌ترین روزنامه‌نگاران ترکیه هستند، شد. جان دوندار، ناچاراً در تبعید به سر می‌برد.

در جریان تهاجم ارتش ترکیه به جرابلس، نیروهای جهادی تحت حمایت این کشور جایگزین جهادی‌های داعشی شدند. توجه به ترکیب نیروهای جهادی که ارتش ترکیه آن‌ها را در جرابلس مستقر کرد امری سرپوش گذاشتنی نیست. بر اساس گزارش خبرگزاری رویتر و سایر منابع خبری، وابستگی سازمانی این نیروی به اصطلاح معتدل جهادی شامل جهادی‌های «احرار شام» (بخشی از القاعده سوریه که اخیراً نام خود را به «جبهه فتح شام» تغییر داده است)، جهادی‌های «فلق الشام»، جهادی‌های ترکمن «لشکر سلطان مراد» و از جمله اعضای میلیشای «حرکه نورالدین آل زنگی» (گروه تروریستی که یک‌پسر دوازده ساله را در برابر دوربین سرزدند) و نیز جهادی‌های ترک و فراریان ارتش سوریه که در گروهی به‌نام «ارتش آزاد سوریه» فعالیت دارند، می‌باشد. با ورود نیروی‌های ترکیه، داعش شهر جرابلس را بدون جنگ و مقاومت حتی نمادی ترک کرد و ارتش ترکیه آن‌ها را با جهادی‌های تحت فرمان خود تعویض کرد.

رجب طیب اردوخان، بمب‌گذاری انتحاری در یک مهمانی عروسی کردی در «غازی‌عنتاب»، در شب یکشنبه ۲۱ آگوست ۲۰۱۶ را، به داعش نسبت داد تا بدین ترتیب بهانه مناسبی برای توجیه حمله ارتش ترکیه به سوریه را فراهم سازد. اما بررسی اقدامات تروریستی داعش در ترکیه نشان‌دهنده دست پنهان دستگاه‌های امنیتی و انتظامی ترکیه در این سلسله از اقدامات است. سوءقصد «سوروچ» (در ۲۰ ژوئیه ۲۰۱۵ با ۳۵ کشته و بیش از صد تن زخمی) و «آنکارا» (دهم اکتبر ۲۰۱۳ با ۱۰۳ کشته و صدها زخمی) و آخرین نمونه در «غازی‌عنتاب» نشان‌دهنده هدف گرفتن نیروهای چپ و کرد توسط عاملان این سوءقصد‌های انتحاری تروریستی است. عاملان سوءقصد‌های سوروچ و آنکارا، وابسته به گروه «دوکوماچی» از شهر «آدی‌یامان» بودند که از مراکز عضوگیری و تربیت داعشی‌های ترکیه

بوده و روزنامه‌های ترکیه قبل از این حوادث گزارشات روشنی درباره فعالیت‌های آن‌ها منتشر ساخته بودند. دو برادر «یونس امره الاگوز» و «سیاح عبدالرحمان آلاگوز»، نه فقط عضو این گروه و عامل عملیات انتحاری «سوروچ» و «آنکارا» بودند بلکه «اورحان گوندر» عضو دیگر این گروه نیز کسی بود که با عملیات انتحاری ۵ ژوئیه ۲۰۱۵ در میتینگ انتخاباتی دیاربکر «حزب دمکراتیک خلق‌ها»، موجب کشته شدن چهار نفر از شرکت‌کنندگان شد. گفته شده است که از این دو عملیات، دو عملیات انتحاری «سوروچ» و «آنکارا» هدفش برهم زدن مذاکرات صلح بین دولت و عبدالله اوجالان و «پ.ک.ک.» بود و دو عملیات دیگر هنگامی به وقوع پیوست که «پ.ک.ک.» آتش‌بس یک‌جانبه اعلام کرد. به دنبال عملیات «غازی‌عنتاب»، رسانه‌های وابسته به حزب حاکم «عدالت و توسعه» به رهبری اردوخان، نظیر روزنامه‌های «صبح» و «ینی شفق»، تلاش کردند همراه با انبوه دیگری از رسانه‌های هم‌سو، این عملیات را به انتلافی از داعش، پ.ک.ک. و طرفداران گولن نسبت داده و به این ترتیب زمینه تجاوز مستقیم ارتش ترکیه به سوریه را زمینه‌سازی کنند. اما اعلام نقش «داعش» در این عملیات انتحاری توسط «رجب طیب اردوخان»، ترفندی در جلب توافق دولت امریکا برای ورود ارتش ترکیه به سوریه بود.

از سال ۲۰۱۴ که داعش با پیشرفت ضربتی در سوریه و عراق جغرافیای سیاسی خاورمیانه را دگرگون کرد و با قتل‌عام‌ها و سربریدن‌ها تنفر جهانی را برانگیخت دولت امریکا برخلاف متحدان منطقه‌ای خود مانند عربستان، شیوخ خلیج فارس و ترکیه سیاست مهار و نابودی داعش را در پیش گرفت. ترکیه در این دوره پایگاه اصلی پشتیبانی تدارکاتی، نقل و انتقال نیرو و نیز مالی داعش و نیروهای دیگر جهادی بود. با وجود همه فشارهای دولت امریکا و نیز دولت‌های اتحادیه اروپا رجب طیب اردوخان، برای پیش‌برد کشورگشایی نو عثمانی خود از داعش و نیروی‌های جهادی مشابه آن حمایت می‌کرد. دولت امریکا و دیگر کشورهای غربی از طریق نیروی هوایی خود وارد جنگ با داعش شدند. اما کاربرد نیروی هوایی در سوریه بدون نیروی زمینی، حاصل‌چندانی در بر نداشت. در سوریه تنها نیروی قابل اتکائی که در جنگ زمینی توانست در مقابل داعش ایستادگی کند «نیروهای مدافع خلق» بود. دولت امریکا پس از شکست خوردن در تسلیح و آموزش به اصطلاح نیروهای معتدل اسلامی، تنها بدیل را در حمایت از نیروهای کرد سوریه یا یکان‌های «نیروهای مدافع خلق» یافت و وارد ائتلاف و حمایت هوایی از عملیات آن‌ها شد. اکنون پس از ایجاد شکاف میان دولت ترکیه و داعش و نیز باز شدن پای ارتش ترکیه به جنگ داخلی سوریه، دولت امریکا گزینه کاربرد ارتش ترکیه را در مقابل خود دارد که می‌تواند از آن به‌عنوان نیروی زمینی در جنگ داخلی سوریه بهره‌برداری کند. همان‌طور که در بالا گفتیم دولت ترکیه نیز نیاز دارد تا اعتبار از دست رفته خود را دوباره بازی‌سازی کند. این بدیل جدید برای منافع روسیه بسیار خطرناک بوده و می‌تواند تعادل موجود در جنگ داخلی را به‌طور کلی دگرگون کند. همچنین عربستان، شیوخ خلیج فارس و اردن نیز از حذف نقش خود و مبدل شدن ترکیه به بازیگر اصلی (با توجه به نزدیکی ترکیه به محور تهران- دمشق) ناخرسند هستند. به همین خاطر روسیه تاکنون بر خلاف حکومت اسلامی و بشار اسد، با احتیاط با مسأله کردهای سوریه برخورد کرده است.

به این ترتیب، جنگ و تجاوز ارتش ترکیه به سوریه و اکنون عفرین را باید در پرتو تحولات چند ماه اخیر ترکیه و به‌ویژه وقایع ناشی از کودتای به اصطلاح «نافرجام» این کشور مورد بحث و بررسی قرار داد. نفرت نیروهای چپ و سکولار ترکیه به ویژه مردم کرد از دولت و اردوخان در داخل کشور و موفقیت حزب دموکراتیک خلق‌ها، انزوای منطقه‌ای و بین‌المللی، سایه سنگین قطب‌بندی شدید میان حزب حاکم و احزاب دیگر، جنگ داخلی در جنوب و جنوب شرقی با نیروهای مسلح کرد، افزایش عملیات انتحاری داعش در داخل ترکیه و ناامنی ناشی از آن، پیروزی‌های «نیروهای دمکراتیک سوریه» و «نیروهای مدافع خلق» در سوریه به خصوص تسخیر رقه و پایان دادن به خلاف

داعش، بحران اقتصادی و کاهش چشمگیر رشد اقتصادی ترکیه از جمله صنعت توریسم که تحریم اقتصادی روسیه در آن نقش مهمی داشت و...

همه این وقایع رجب طیب اردو خان و حزب حاکم «عدالت و توسعه» را در موقعیت بسیار دشوار و شکننده‌ای قرار داده بود. همین شرایط بود که دولت و ارتش و اردو خان را به این نتیجه رساند که برای خروج از انزوا و بن بست‌های موجود، به عفرین حمله کند تا شاید کارت‌های مهمی به دست آورد.

دولت امریکا پس از آزادی رقه و شکست داعش که تا آن زمان ائتلاف هوایی به رهبری امریکا، با بمباران هوایی مواضع داعش، از «نیروهای دمکراتیک سوریه» و «نیروهای مدافع خلق» حمایت می‌کردند یک حمایت مقطعی و در راستای منافع خودشان بود و طبیعتاً این حمایت نیز برای نیروهای دمکراتیک سوریه در جنگ با داعش مهم بود. اما اکنون به‌نظر می‌رسد دولت امریکا و حتی ناتو و شورای امنیت سازمان ملل، برای راضی ساختن «رجب طیب اردو خان» و حزب حاکم در ترکیه، پیشروی بیش‌تر در بخش غربی فرات و به ویژه باز پس گرفتن جرابلس از داعش و اتصال کانتون کوبانی به عفرین باز داشته و متقابلاً موافقت کرد که ارتش ترکیه وارد خاک سوریه شده و با اشغال جرابلس تروریست‌های جهادی وابسته به «حزب عدالت و توسعه» جایگزین داعشی‌ها شود. براساس گزارشات انتشار یافته از جمله در «آل مانی‌تور» داعش، در آن دوره قصد داشت که تا دو هفته جرابلس را به‌طور کامل تخلیه کند و مسؤولان داعش نمی‌خواستند که شهر در اختیار نیروهای مدافع خلق که به روستاهای نزدیک شهر رسیده بودند، قرار گیرد. بدین ترتیب امتیاز دولت امریکا به ترکیه، دقیقاً در مقطعی صورت گرفت که نیروهای روژاوا در آستانه یک پیروزی جدید قرار داشتند. «جو بایدن»، در یک مصاحبه مطبوعاتی مشترک با نخست وزیر ترکیه «بینالی یلدریم» رسماً اعلام کرد که «نیروهای مدافع خلق» باید با رعایت خط قرمز ترکیه از بخش غربی فرات خارج شوند و تأکید کرد که در صورت عدم تبعیت از این تصمیم، حمایت امریکا و نیروهای ائتلاف از آن‌ها قطع خواهد شد.

حال اگر به تحلیل این جنگ‌طلبی و تجاوزگری ترکیه پردازیم می‌توان سیاست ترکیه را در دو سطح داخلی و منطقه‌ای بررسی کرد که در سطح داخلی موضوع انتخابات پارلمانی آتی ترکیه در سال ۲۰۱۹، از اهمیت ویژه‌ای برای اردو خان برخوردار است. چرا که بنا بر برآوردهای فعلی احتمال شکست یا تضعیف حزب اردو خان در این انتخابات بالاست و طبیعتاً کسب یک پیروزی آشکار در سوریه با تسخیر عفرین و تضعیف و سرکوب مردم کرد در داخل ترکیه، می‌توان گفت علاوه بر سر خورده کردن ۲۰ تا ۲۵ میلیون کرد ساکن ترکیه، که از اردو خان و حزیش نفرت دارند احتمال ادامه قدرت اردو خان و حزیش کم و کمتر است. بی‌تردید در سطح منطقه‌ای نیز دولت ترکیه دچار بحران‌ها شدید دیپلماتیک خواهد شد.

نکته جالب توجه در این ماجرا بهره‌گیری ارتش ترکیه از نیروی‌های تروریستی مذهبی و نیروها شکست خورده داعش است که رسماً پس از تجهیز در خاک سوریه، بوسیله ۲۰ دستگاه اتوبوس برای شرکت در عملیات نظامی ترکیه بر علیه عفرین به منطقه اعزام شده‌اند که می‌توان از این اقدام به عنوان اولین همکاری آشکار و رسمی و مشترک ترکیه با گروه‌های تروریستی سوری نام برد.

دولت ترکیه در اوایل ژانویه از تشکیل ارتش ۲۲ هزار نفری متشکل از نیروهای ارتش آزاد و ۳۰ گروه مختلف از مخالفان اسد به سرکردگی جواد ابوحطب رئیس «دولت موقت سوریه» خبر داد و در روزهای اخیر نیز این نیروها طبق گفته اردو خان به شهر عفرین تحت کنترل نیروهای یگان مدافع خلق حمله کرده‌اند.

اردو خان گفته است: «اظهارات سخنگوی فیلق الشام مبنی بر این‌که ۲۰ هزار سرباز ارتش آزاد سوریه برای حضور در عملیات عفرین آماده هستند، بسیار مهم و ارزشمند است.»

گفته می‌شود از سال ۲۰۱۲ تاکنون نزدیک به ۶۰ هزار تروریست از ۵۵ کشور جهان در قالب گروه‌های مختلف در سوریه فعالیت دارند که این تعداد هر روز رو به افزایش است.

مهمترین گروه‌های تروریستی مسلحی که با حمایت‌های گسترده کشورهای هم‌چون عربستان، قطر، امارات، ترکیه و برخی کشورهای غربی و در راس آن‌ها فرانسه و آمریکا و غیره به ارتکاب جنایت علیه ملت سوریه مشغول هستند. طبق آخرین آمار وزارت کشور سوریه، تاکنون جسد ۱۵ هزار تبعه خارجی عضو گروه‌های تروریستی که در درگیری با ارتش کشته شده‌اند، کشف و به کشورهای آنان تحویل داده شده است. البته آمارها بیش از این است و متلاشی شدن اجساد بر اثر حملات موشکی، انفجار سلاح‌های نظامی مانند موشک و خمپاره به دلیل عدم آشنائی تروریست‌ها از نحوه استفاده از آن‌ها و سوزاندن اجساد تروریست‌ها توسط گروه‌های آنان برای جلوگیری از شناسائی توسط ارتش سوریه، مهمترین عوامل در کاهش آمارها است.

ادامه تهاجم نظامی ترکیه به عفرین می‌تواند حتی جنگ چریکی گروه‌های مخالف ترکیه را بیش از پیش به داخل شهرهای ترکیه بکشد. همچنین قهر و شکاف منطقه کردنشین ترکیه را که از زمان جنگ کوبانی وارد مرحله تازه‌ای شده، عمیق‌تر و عمیق‌تر کند.

در پی مخالفت با اقدام نظامی ترکیه در عفرین، دو تن از نمایندگان حزب دموکراتیک خلق‌های ترکیه در مجلس ملی این کشور نیز به مخالفت با این عملیات در حساب کاربری خود در توئیتر پرداختند که اظهار نظر آن‌ها به تعقیب قضائی منجر شد.

روزنامه جمهوریت ترکیه، اعلام کرد که تحقیقات قضائی در خصوص مواضع آیهان بیلگن نماینده شهر قارص و نادر یلدریم نماینده شهر وان در مجلس ترکیه و عضو حزب دموکراتیک خلق‌ها در پی انتشار مطالبی توسط آن‌ها علیه عملیات عفرین از سوی دادستانی آنکارا آغاز شده است.

بنا به اعلام این رسانه، دادستانی ترکیه تحقیق و بررسی از بیلگن و یلدریم را به اتهام تحریک مردم به دشمنی و فعالیت‌های مجرمانه و انتشار مطالبی در توئیتر علیه منافع ملی آغاز کرد.

آیهان بیلگن نماینده شهر قارص در مجلس ملی ترکیه و عضو حزب دموکراتیک خلق‌ها در صفحه توئیتر خود عملیات عفرین را بی‌فایده و زیانبار توصیف کرده و نوشته بود: کردها نمادی از صلح و پویائی در خاورمیانه هستند و بمباران کردها توسط ترکیه باعث سست شدن اراده آن‌ها نشده و موجب کاشته شدن تخم نفرت و استحکام ایمان در دل آن‌ها می‌شود.

وی با انتقاد از نامیدن عملیات ارتش ترکیه در عفرین به اسم «شاخه زیتون» افزود: زیتون در تمام خاورمیانه به مفهوم صلح است و نه جنگ و مانند این واقعه را صدام حسین نیز انجام داد، به طوری که با کلمه ای از قرآن موسوم به 'انفال' در عملیات حلبچه، جان بسیاری از کودکان کرد را گرفت.

نادر یلدریم نماینده شهر وان در مجلس ملی ترکیه و عضو حزب دموکراتیک خلق‌ها نیز در صفحه توئیتر خود ضمن انتقاد شدید از عملیات عفرین، جامعه جهانی را به انجام اقداماتی علیه عملیات شاخه زیتون فراخوانده بود.

مراسم دعا در ۹۰ هزار مسجد ترکیه برای عملیات شاخه زیتون. خبرگزاری آناتولی ترکیه اعلام کرد که مراسم قرائت سوره فتح و دعاخوانی برای پیروزی نیروهای ترکیه در عملیات شاخه زیتون در عفرین سوریه در ۹۰ هزار مسجد سراسر این کشور برگزار شد.

دستاوردها و موفقیت‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، زیست محیطی و دفاع عمومی موفقیت‌های روزاوا، پ.ی.د. بیش‌تر محصول جنگ‌آوری نیروها، سیر تحولات و انتخاب‌های درست است تا این‌که صرفاً مدیون طرح‌های سیاسی

آن‌ها باشد. نیروها روژاوا، بیش‌تر از این‌که نیروی طراح استراتژی‌های سیاسی باشند، نیروی انتخاب‌گر هستند و ارتباطات آن‌ها گزینه‌های مختلفی را همواره در پیش روی آن‌ها قرار داده است که توانسته‌اند با انتخاب‌ها و برنامه‌های خود تا کنون، اهداف‌شان را پیش برده و در وضعیت آشوبی سوریه خود را به خوبی حفظ کنند.

پس از موفقیت ی.پ.گ و ی.پ.ژ (شاخه‌های نظامی پ.ی.د) در جنگ علیه داعش و جلب توجه افکار عمومی بین‌المللی جهان، پ.ی.د توانست تمامی مناطق کردنشین شرق رود فرات و کانتون عفرین در شمال غرب سوریه را تحت کنترل خود در بیاورد.

در واقع موفقیت‌های پ.ی.د بیش‌تر محصول جنگ‌آوری نیروها، سیر تحولات و انتخاب‌های درست است تا این‌که مدیون طرح‌های سیاسی آن‌ها باشد. کردها بیش‌تر از این‌که نیروی طراح استراتژی‌های سیاسی باشند، نیروی انتخاب‌گر هستند و ارتباطات آن‌ها گزینه‌های مختلفی را همواره در پیش روی آن‌ها قرار داده است که توانسته‌اند با انتخاب‌ها و برنامه‌های خود تا کنون، اهداف‌شان را پیش برده و در وضعیت آشوبی سوریه خود را به خوبی حفظ کنند. پس از آزاد سازی الرقه و نابودی داعش، دیگر آن همکاری‌های نظامی امریکا و نیروهای روژاوا موضوعیت خود را از دست داده بود و گزینه‌های آن‌ها نیز ادامه سیاست‌های مستقل خود بود.

عفرین شهری در شمال شرقی سوریه است، که اکثر سکنه ۸۰ هزار نفری آن را کردها تشکیل می‌دهند و همین کردها از شروع درگیری‌ها در سوریه شهر و اطراف آن را به عنوان کانتون عفرین اعلام کردند و کنترل اداری و سیاسی آن را به‌طور کامل در اختیار گرفتند. این کانتون در کنار دو کانتون جزیره و کوبانی؛ سه منطقه‌ای در این سال‌ها بوده که با نوعی خود مختاری در حاشیه درگیری‌ها قرار گرفته بودند و با تشکیل واحدها، مدافع خلق با نام یگان‌های مدافع خلق، ی.پ.گ، در صدد حفظ این وضعیت بوده‌اند؛ اما حالا ترکیه قصد تغییر کامل وضعیت در عفرین را دارد و ارتش خود را به همراه متحدین شبه نظامی‌اش در سوریه آماده یورش می‌دهد به عفرین کرده است. بن‌علی نیلدریم، نخست‌وزیر ترکیه اعلام کرده که هدف ارتش ترکیه از عملیات نظامی «شاخه زیتون» ایجاد یک «منطقه امن» به طول ۳۰ کیلومتر در منطقه کردنشین شمال سوریه است. ایالات متحده امریکا با ترکیه و سایر کشورهای ذی‌نفع در حال گفت‌وگو درباره ایجاد منطقه امن مورد نظر ترکیه است.

اکنون ترکیه و ارتش آن با تجاوز نظامی به عفرین، عملاً در باتلاقی گیر افتاده است که با هر تکانی بیش‌تر در قعر آن می‌رود. چرا که حتی در صورت اشغال عفرین توسط ارتش ترکیه و گروه‌های تروریستی تحت حمایت آن، مجبور به تحمل هزینه‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی دراز مدتی خواهد بود. اما اگر ارتش ترکیه از عفرین عقب‌نشینی کند تمام کارت‌های خود را خواهد سوزاند. و نیروهای تحت حمایت ترکیه، شکست بزرگی را متحمل خواهند شد. از این‌رو، از هر جنبه‌ای به حمله ترکیه به عفرین بنگریم ترکیه برای حفظ موقعیت خود ناچار به تحمل هزینه‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت خواهد بود.

اردوخان گزینه‌های دشواری پیش روی خود دارد. او با طنابی پوسیده وارد چاه شده است. هیچ بعید نیست که عفرین به یک گورستان گروه‌های تروریستی تحت حمایت ترکیه و ارتشیان این کشور تبدیل شود. بیگان‌های مدافع خلق آن شکست بزرگی را که در کوبانی و رقه به داعش وارد کردند و آن را مقلشی نمودند این بار در عفرین تکرار خواهند کرد. مبارزان عضو گردان انترناسیونالیست تحت نظر «ی.پ.گ» به مقاومت عفرین ملحق شدند. این مبارزان در جنگ‌های تن به تن با تبهکاران شرکت خواهند کرد.

این مبارزان که از اکثر نقاط جهان به روژاوا آمده‌اند در مبارزه با تروریست‌های داعش فعالانه شرکت کردند و با حمله ارتش فاشیست ترکیه اکنون به کانتون عفرین رفته‌اند تا از دستاورهای انقلاب روژاوا دفاع نمایند. مرکز اطلاع‌رسانی ی.پ.گ با صدور اطلاعیه‌ای اعلام کرد که مبارزان در صفوف مقدم جنگ با اشغالگران جای خواهند گرفت.

این مبارزان با قرائت پیامی حمله ارتش غاصب ترکیه به عفرین را نقض قوانین بین‌المللی عنوان کردند. توله‌دان از مبارزانی که از فرانسه به روژاوا آمده می‌گوید: «سال‌ها با تبهکاران جنگیدیم و اکنون اجازه نمی‌دهیم دستاوردهایی که با خون رفقایمان کسب شده‌اند از سوی نیروهای غاصب به اشغال درآیند. هر آنچه که روی دهد ما از خاک خود محافظت می‌کنیم. تمام جهان شاهد است. در مقابل چنین جرمی ساکت نخواهیم نشست.»
خاطرنشان می‌شود که پیش از این گروهی دیگر از مبارزان انترناسیونال به عفرین رفته و در مقاومت جای گرفته بودند.

بنابراین، یک امر مهم دیگری که این نبرد را پیچیده‌تر از قبل می‌کند، حضور نیروهای از کشورهای دیگر در عفرین است که در همبستگی و همکاری با بیگان‌های مدافع خلق به این منطقه رفته‌اند. به گفته یک مسؤل نیروهای دموکراتیک سوریه، در میان رزمندگانی که در عفرین علیه ارتش ترکیه می‌جنگند، شهروندان امریکایی، بریتانیایی و آلمانی نیز وجود دارند.

ریدور خلیل، به خبرگزاری رویترز گفت: «نیروهای خارجی که در رقه و دیرالزور جنگیده‌اند، پیش‌تر تمایل خود را برای رفتن به عفرین نشان داده بودند. او مشخص نکرد که این نیروها چه زمانی به عفرین رسیده‌اند اما گفت تعدادشان حدود ده‌ها نفر است و از مردم روژاوا در برابر حمله ترکیه حمایت می‌کنند. در همین حال، روزنامه تایمز نیز نوشت که تعدادی از نیروهای غربی برای حمایت از بیگان‌های مدافع خلق کرد برای مقابله با حمله ترکیه به عفرین رفته‌اند.

این در حالی است که قطر به‌عنوان اولین کشور عربی، از حمله نظامی ترکیه به عفرین حمایت کرده است. در بیانیه وزارت خارجه قطر از این حمله به‌عنوان یاری‌رسانی برای دفاع از «امنیت ملی» یاد شده است. لولوه خاطر،

سخن‌گوی وزارت خارجه قطر گفت: «دولت قطر بار دیگر بر حمایتش از تلاش‌های جمهوری ترکیه برای حفظ امنیت ملی خود در برابر تجاوزات و حمله‌های تروریستی به خاک ترکیه تأکید می‌کند.» او در مصاحبه با رسانه‌های قطر گفت که آغاز عملیات نظامی ترکیه «به دلیل نگرانی‌های مشروع در ارتباط با امنیت ملی و تأمین امنیت مرزهای آن و همچنین دفاع از تمامیت ارضی سوریه در برابر خطر تجزیه بوده است.» روابط قطر با ترکیه از ژوئن ۲۰۱۷، نزدیکتر شده است. در آن زمان عربستان سعودی، امارات متحده عربی، بحرین و مصر تمامی روابطشان را با قطر قطع کردند. قط همچنی نبه نیروهای مورد حمایت ترکیه در جنب داخلی سوریه کمک‌های مادی می‌کند. یکی از کادرهای ارتش ترکیه که در عملیات عفین زخمی شده است در ویدئوی اعتراف می‌کند که پس از سه روز بمباران هوایی موفق به دویست متر پیشروی شدند اما مبارزان آن‌ها را هدف قرار دادند. فردی که به عیادت او رفته است با تعجب می‌پرسد ۲۰۰ متر؟

سایت سندیکا، ویدئوی از یک نظامی ترکیه منتشر کرده که در عملیات عفین زخمی شده است. آلپر آکپونار که در منزلش به سؤال خبرنگاران پاسخ می‌دهد می‌گوید پس از سه روز بمباران منطقه، دویست سیصد متر از مرز جلو رفتیم که هدف شلیک قرار گرفتیم.

فرماندهان و کارشناسان امور نظامی ترکیه که قول داده بودند عفین را در طول چند روز تصرف کنند اکنون پاسخی برای افکار عمومی ندارند. ارتش اشغالگر ترکیه با ده‌ها هزار نظامی و صدها توپ و تانک و هواپیمای جنگی تاکنون که هشتمین روز جنگ است شکست سختی را متحمل شده است.

مقامات ترکیه این شکست را ناشی از بدی آب و هوا و وجود گل و لای بیان می‌کنند اما واقعیت این است که مردم و مبارزان عفین فدائیانیه مقاومت می‌کنند و گفته‌اند که حتی یک وجب از سرزمین‌شان را برای نیروهای اشغالگر رها

نخواهند کرد. sendika.org@sendika.org 3 gün

<http://sendika62.org/2018/01/afrinde-yaralanan-tankci-bombaladik-200-metre-gittik-Urulduk-uzman-cavus-3-gun-bombaladik-200-metre-gittik-vurulduk-470694/> ۱۹:۱۷ - ۶ بهمن ۱۳۹۶

(هش.)

آخرین اخبار و گزارشات حاکی‌ست که تعدادی از شهروندان عفین به ویژه کودکان توسط ارتش ترکیه جان باخته‌اند. نماینده صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد در سوریه، در بیانیه‌ای اعلام کرد که طی خشونت‌های اخیر در منطقه عفین واقع دست‌کم ۱۱ کودک جان خود را از دست دادند.

در این بیانیه آمده است: بیش از ۱۲۵ هزار جنگ زده آواره سوری نیز در عفین در شرایط سختی قرار دارند. نماینده صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد خواستار حفاظت از کودکان شده است.

پیش تر نیز استفان دوجاریک سخنگوی دبیرکل سازمان ملل متحد، از گزارش‌های مربوط به عملیات جنگی ترکیه در ناحیه عفرین سوریه ابراز نگرانی کرد و خواستار مراقبت از جان غیرنظامیان شده بود.

همچنین دو مقام پزشکی کانتون عفرین، آخرین آمار مربوط به تلفات غیرنظامی در پی هجوم ترکیه را اعلام کردند. آنجلا رشو، ریاست مشترک شورای بهداشت کانتون عفرین و جوان محمد از مقامات پزشکی بیمارستان آورین اعلام کردند که از آغاز حملات هوایی و زمینی ترکیه به عفرین تا روز شنبه بیست و هفتم ژانویه ۸۶ غیرنظامی جان خود را از دست دادند که عمدتاً زنان و کودکان هستند. آن‌ها از جمله به شش عضو یک خانواده جنگ‌زده سوری اشاره کردند که همگی در یک حمله جان باختند.

مقامات پزشکی بیمارستان عفرین می‌گویند اسناد و مدارک مربوط به قربانیان غیرنظامی را جمع‌آوری و نگهداری می‌کنند. طبق اعلام آن‌ها، تاکنون ۱۹۸ شهروند غیرنظامی نیز در هجوم ترکیه زخمی شده‌اند که اوضاع برخی از آن‌ها وخیم است.

اردوخان، مسؤول اصلی جنایات داعش و دیگر تروریست‌ها در سوریه و عراق است. آموزش، سازماندهی، تسلیح و اعزام تروریست‌ها - چه به اصطلاح میانه‌رو و چه رادیکال - به سوریه و عراق توسط کشورهای ترکیه، عربستان سعودی، قطر، امارات و اردن صورت گرفته است. به‌خصوص شخص اردوخان، برای مردم ستمدیده منطقه و افکار عمومی جهان ارزشی ندارد.

تظاهرات مردم مناطق کردشین ترکیه در اعتراض به حمایت اردوخان از داعش و حمایت از کوبانی که توسط نیروهای امنیتی این کشور سرکوب خونین شد و بیش از ۴۰ تن جان باختند و عده زیادی زخمی برجای گذاشت، و نیز اعلام حزب جمهوری‌خواه خلق ترکیه مبنی بر در دست داشتن اسناد حمایت اردوخان و حزب عدالت و توسعه از داعش، و موارد بسیاری دیگر، حمایت اردوخان و حزب او را از داعش و سایر تروریست‌ها در سوریه و عراق ثابت می‌سازد.

اردوخان و دولت حزب عدالت و توسعه با حمایت، سازماندهی و حتی فرماندهی تروریست‌ها و به‌خصوص تروریست‌های گروه داعش، جنایات جنگی بی‌رحمانه، وحشیانه و بی‌سابقه‌ای را در سوریه و عراق مرتکب شده است که روی هیتلر، چنگیز و آریل شارون، قصاب صبرا و شتیلا را سفید کرده است.

تروریست‌های کند رو و تندرو مورد حمایت اردوخان جنایاتی بی‌سابقه‌ای چون قطعه قطعه کردن اجساد، بریدن سر انسان‌ها، پختن سرهای بریده شده، بازی کردن با سرهای بریده و تزیین نمودن خودروها با این سرها، نیش قیر اموات و خارج کردن اجساد و بی‌حرمتی نمودن به اجساد، خراب نمودن آثار تاریخی و ... را هر روز در سوریه و عراق انجام داده‌اند.

رجب طیب اردوخان در تاریخ به عنوان یک چهره پلید، تروریت، آدمکش، غارتگر و قاتل کودکان و جوانان و عامل تجاوز به زنان و دختران ثبت خواهد شد.

دولت ترکیه و رجب طیب اردوخان، درباره مسایل مختلف، همواره دروغ می‌گویند. برای نمونه، هم‌زمان با تهاجم نظامی ارتش ترکیه به عفرین، اعلام شد که شهر کلیس مورد اصابت توپ قرار گرفته است.

مرکز روابط خلق نیروهای سوریه دمکراتیک اعلام نمود که سازمان استخباراتی ترکیه مسؤول توپباران کلیس است و از افکار عمومی جهان خواست تا در مورد برنامه‌های پلید ترکیه هوشیار باشند.

ردور خلیل، مسؤول مرکز روابط خلق ق.س.د، طی بیانیه‌ای اعلام نمود: «دولت ترکیه با قتل‌عام غیرنظامیان در کلیس درصدد اغفال جامعه بین‌المللی است» و آن را تلاش برای مشروعیت‌بخشی به تداوم حملات اشغال‌گرانه به عفرین عنوان کرده است.»

ردور خلیل با اشاره به شکست ارتش اشغالگر ترکیه در برابر مقاومت خلق عفرین و نیروهای سوریه دمکراتیک گفت: «به همین خاطر دولت ترکیه با حملات پلید و نقض قوانین جنگ به کشتار غیرنظامیان پرداخته و مرتکب جنایت جنگی شده است. ساکنان غیرنظامی عفرین را توپباران و بمباران می‌کند.»

ردور خلیل مسؤول مرکز روابط خلق ق.س.د در پایان سخنان خود گفت: «دولت ترکیه خواستار تسلیح آوارگان سوریه در ترکیه است. طبق قوانین بین‌المللی، این اعمال جنایت جنگ قلمداد می‌شوند و طبق قوانین بین‌المللی آن‌ها که مرتکب جنایت جنگی شوند می‌بایست مورد محاکمه قرار گیرند.»

در حال حاضر نظامیان ترکیه پس از گذشت حدود یک هفته، هنوز نتوانسته‌اند وارد شهر عفرین شوند و به احتمال بیش‌تر تصرف شهر عفرین به دلیل جمعیت قابل توجه نیروهای مدافع خلق، به سختی امکان‌پذیر خواهد بود. به این وضعیت باید آموزش‌ها، تجارب جنگی، همچنین شرایط جغرافیای کوهستانی عفرین و شمال سوریه را نیز افزود تا روشن شود که نیروهای نظامی ترکیه و گروه‌های تروریستی تحت حمایت آن‌ها با چه محدودیت‌های بیش‌تری روبرو هستند.

در چنین شرایطی، یک همبستگی عظیم بین‌المللی با مردم عفرین و علیه جنگ‌طلبی ترکیه در جهان راه افتاده است. از جمله روز شنبه ۲۷ ژانویه، صدها هزار نفر در خیابان‌ها شهرهای مختلف اسکانیدناوی و اروپا و امریکا به خیابان‌ها آمدند و با شعارهایی همچون «مردم عفرین تنها» هستند»، «اردوخان تروریسم» و... راهپیمائی کردند. این کمپین همبستگی با مردم عفرین و روژاوا، همچنان در جهان ادامه دارد.

سال ۲۰۱۸، سال جنگ‌های بزرگ در خاک سوریه است که قطعا در آن نقشه ائتلاف‌ها متحول خواهد شد و احتمالا درگیری‌ها از جنگ‌های نیابتی شش سال اخیر که کشورهای بزرگ از طریق سوریه، در آن ورود کردند به جنگ‌های مستقیم منتقل شود. علائم و خطوط کلی تحولات کنونی نگران‌کننده و وحشتناک است بنابراین باید منتظر ماند و دید چه می‌شود، بلکه برعکس باید برای پایان دادن جنگ ویرانگر سوریه و خروج هر چه سریع‌تر ارتش اشغالگر ترکیه و همه نیروهای اشغالگر دیگر همچون سپاه پاسداران حکومت اسلامی ایران، حزب‌الله لبنان، نیروهای نظامی روسیه، امریکا و ... تلاش کرد و بر راحل سیاسی و انسانی و برابری‌طلبانه کنفدرالیسم دموکراتیک با روابط و مناسبات شورائی و مجالس عمومی در سوریه و منطقه تأکید ورزید.

به این ترتیب، دولت فاشیست و متجاوز ترکیه، سازمان «بیگان‌های مدافع خلق» را تشکیلاتی تروریستی می‌داند که به گفته آن‌ها وابسته به حزب کارگران کردستان، پ.ک.ک، است. در حالی که مقامات روژاوا این ادعا را رد کرده و در

عین حال گفته‌اند با همه نیروهای سیاسی منطقه از جمله پ.ک.ک روابط سیاسی دارند. از سوی دیگر، تاکنون نه تنها هیچ دولتی، سیستم سیاسی روژاوا را به رسمیت نشناخته است اما در عین حال، هیچ دولتی نیز یگان‌های مدافع خلق را تروریست ندانسته، بلکه افکار عمومی جهان این نیرو را پیکارگران جدی و پیگیر علیه گروه‌های تروریستی و در راس همه داعش می‌دانند و مهم‌تر از همه، این نیرو حافظ قوانین به غایت انسانی و آزادی‌خواهانه و برابری‌طلبانه و عدالت‌جویانه شهروندان روژاوا می‌دانند. این نیرو بازوی مسلح دفاع عمومی و و مدافع ساختار سیاسی کنفدرالیسم دموکراتیک با روابط و مناسبات شورای و دموکراسی مستقیم و مجالس عمومی و مردمی است. نیروئی که در میان بیش از شش سال جنگ و وحشت سوریه، پیشرفت‌های جدی در راستای برابری زن و مرد، آزادی زبان‌های مادری و برابری بین همه خلق‌های این منطقه، رعایت حقوق کودکان، کارگران، بازنشستگان، پناهندگان و همه کسانی است که ساکن روژاوا هستند. این سیستم سیاسی فلسفه «دولت - ملت» را رد کرده و با بسیج عمومی سیاسی و اجتماعی و تسلیح عمومی، توانست است مدل سیاسی کنفدرالیسم دموکراتیک و یا خودگردانی دموکراتیک را به معنای واقعی پراتیک کند. این مدل سیاسی است که نه تنها از سوی دولت‌ها و نهادهای سرمایه‌داری به رسمیت نشناخته نشده است، بلکه بسیاری از نیروی چپ و کمونیست نیز این مدل را نپذیرفته‌اند. حتی برخی نیروهای چپ حاشیه و خوش‌نشین و غیرمسئول، آن‌چنان تحت تأثیر تبلیغات رسانه‌های بورژوائی قرار گرفته‌اند که به سیاست‌ها و جهت‌گیری سیاسی، اجتماعی و اقتصادی مقامات و مسؤولان روژاوا توجهی ندارند. این نیروهای حاشیه‌ای، حتی حاضر نیستند جمله وحشیانه دولت و ارتش فاشیست ترکیه به عفرین را محکوم کنند. اما بی‌تردید تاریخ کارنامه همه را در سینه خود ثبت می‌کند و روزی افکار عمومی پیشرو و عدالت‌جوی جامعه در مورد مواضع همه و مسؤولیت‌هایشان در مقابل جامعه و تحولات منفی و مثبت آن، قضاوت و دادخواهی خواهند کرد.

یکشنبه هشتم بهمن [دلو] ۱۳۹۶ بیست و هشتم جنوری ۲۰۱۸

ضمیمه:

کمپین روشن‌فکران و آکادمیسین‌های جهان: «نگذاریم عفرین، کوبانی دیگری شود»
اعضای آکادمی و فعالان حقوق بشر بین‌المللی طی فراخوان کمپینی را آغاز کرده‌اند که از قدرت‌های جهانی می‌خواهد برای مقابله با تجاوز ترکیه علیه عفرین اقدام کنند.

این کمپین که توسط دانشگاهیان و فعالانی مانند نوام چامسکی، مایکل هاردت و دبی بوکچین امضاء شده است، خواستار جلوگیری از حملات تروریستی ترکیه به عفرین است.

متن کامل این کمپین به شرح زیر است:

ما، اعضای آکادمی‌ها و فعالان حقوق بشر، اصرار داریم که رهبران روسیه، ایران و ایالات متحده اطمینان حاصل کنند که حاکمیت مرزهای سوریه توسط ترکیه نقض نمی‌شود و مردم عفرین در سوریه اجازه این را دارند که در صلح زندگی کنند.

عفرین، که جمعیت آن به طور عمده کُردی است، یکی از مناطق پایدار و امن در سوریه است.

عفرین، با حداقل کم‌های بین‌المللی، در پنج سال گذشته پناهندگان بسیاری را از (سایر نقاط) سوریه پذیرفته که جمعیت آن به دوبرابر یعنی چهارصد هزار نفر رسیده است. اکنون عفرین توسط دشمنان احاطه شده است: گروه‌های تحت حمایت ترکیه (القاعده) و ترکیه.

رجب طیب اردوخان، رئیس جمهور ترکیه، تهدید کرده است که به همپیمانان کرد ائتلاف ضدداعش به رهبری امریکا (یگان‌های مدافع خلق) حمله می‌کند.

با وجود پیروزی‌های بزرگ ی.پ.گ - در ایجاد شوراهای دموکراتیک محلی- در شهرهایی که از چنگال داعش آزاد کرده است و اظهارات مکرر آن مبنی بر این‌که مداخله‌ای در امور داخلی ترکیه نخواهند کرد و مایلند فقط به عنوان نیروی دفاعی کردها و سایر اقلیت‌های سوری که در فدراسیون دموکراتیک شمال سوریه زندگی می‌کنند- هم چنین به عنوان «روژاوا» شناخته می‌شود- و شامل عفرین هم است، دولت ترکیه، ی.پ.گ را «تروریست» قلمداد می‌کند.

ترکیه نیروهای فراوانی را در مرز عفرین مستقر کرده و اردوخان وعده داده است که با تمام توان به کانتون تحت کنترل کردها حمله کند و این منطقه صلح‌آمیز را نابود کند و هزاران غیرنظامی و پناهندگان را در معرض خطر قرار دهد و همه این موارد برای انتقام‌جویی علیه کردها صورت می‌گیرد.

چنین حمله‌ای علیه شهروندان عفرین، یک اقدام تهاجمی علیه یک منطقه و جمعیتی است که صلح‌طلب و دموکراتیک است. ترکیه نمی‌تواند چنین حمله‌ای را بدون موافقت روسیه، ایران، سوریه انجام دهد و سکوت ایالات متحده فرصت چنین حمله‌ای فراهم می‌کند.

هزاران نفر از زنان و مردان خلق کرد با شرکت در صفوف مبارزان ی.پ.گ/ی.پ.ژ برای رهائی دنیا از چنگال داعش جان خود را فدا کردند. اکنون ایالات متحده و جامعه بین‌المللی تعهد اخلاقی دارند که به وظایف خود در قبال خلق کرد عمل نمایند. ما مقامات ایالات متحده و جامعه بین‌المللی را فرا می‌خوانیم که حمایت خود را برای تضمین ثبات و امنیت عفرین و جلوگیری از تجاوز بیش‌تر ترکیه در داخل سوریه و مرز سوریه نشان دهند. امضاکنندگان:

نوام چامسکی، مایکل والزار، شارلوت بونک، تاد گیتلین، دیوید گرب، نادیا العلی، دیوید هاروی، مایکل هاردت، مارینا سیتروین، انه اسنیوت، بیل فلچر، دیوید فلیپس، جوئل لارنس، مردیت تکس و دبی بوکچین.

زیرنویس:

برخی از گروه‌های تروریستی مذهبی و فاشیستی که در جنگ داخلی سوریه درگیر هستند، عبارتند از: گروه تروریستی دولت اسلامی(داعش). رهبر گروه دولت اسلامی عراق و شام(داعش)، ابوبکر البغدادی است. این گروه که هسته مرکزی آن از گروه‌های عراقی مستقر در منطقه الانبار عراق به نام دولت اسلامی عراق تشکیل شده است، در سال ۲۰۱۲ با هدف ائتلاف با جبهه‌النصره تشکیل شد، ولی پس از اختلاف با آن به صورت مستقل، گروهی را در سوریه با نام دولت اسلامی در عراق و شام یا داعش تشکیل داد و سعی در گسترش آن در تمام نقاط سوریه داشت. این گروه در روز اول از ۱۰ هزار تروریست تشکیل شد که به دلیل ارتباط قوی با عشایر حامی خود در خاک عراق و به طور دقیق‌تر در استان الانبار، در مناطق مشترک سوریه و عراق مانند ادلب، دیرالزور فعالیت داشت و کنترل کامل شهر مرزی الرقه در مرز با سوریه و ترکیه را در اختیار داشته و به ادعای خود دولت اسلامی در آن تأسیس کرده بود. در حقیقت شهر رقه پایتخت سوری داعش بود، همان‌طور که موصل پایتخت داعش در عراق. اما این گروه شکست سختی خورد و به حاشیه رفت.

فتوای صادر شده از سوی رهبر داعش، روزانه باعث قتل ده‌ها نفر در استان الرقه و حومه استان حلب شد. در سال ۲۰۱۴ و در پی حمله این گروه به مواضع گردان احرار شام و گردان طوفان شمال در منطقه مرزی باب الهوی در مرز ترکیه، درگیری داخلی میان گروه‌های مسلح سوری آغاز شد که بر اثر این درگیری‌ها که در یکسو آن

گروه‌های احفاد الرسول، طوفان شمال، احرار الشام، ارتش آزاد و جبهه النصره و در سوی دیگر آن داعش و گروه تروریستی انصار و المهاجرین شرکت داشتند. گروه تروریستی داعش هدف اصلی خود را مبارزه با شیعیان، علویان و مسیحیان در سوریه معرفی کرده و خواستار تشکیل امارت اسلامی با اندیشه سلفی در سوریه، عراق و سپس جهان شده بود.

«ارتش آزاد سوریه». ارتش آزاد سوریه در آگوست سال ۲۰۱۱، با سازمان‌دهی نظامیان جدا شده از ارتش سوریه که به ترکیه گریخته بودند؛ به فرماندهی «ریاض الاسعد» تشکیل شد. البته به دلیل افزایش فعالیت گروه‌های دیگر در سوریه، بیش‌تر سران این گروه به جای شرکت در درگیری‌ها در عرصه سیاسی حضور داشتند.

در سال ۲۰۱۲، کشورهای عربی و غربی با هدف آن چه حمایت از گروه‌های معتدل مخالف دولت سوریه عنوان کردند، اقدام به تشکیل «ستاد مشترک ارتش آزاد» کرده و تمام گروه‌های وابسته به آن را در زیر مجموعه آن سازماندهی کردند. رئیس این ستاد پس از قطع عضو ریاض الاسعد در حمله هوایی ارتش سوریه، به سلیم ادیس، افسر فراری ارتش سوریه واگذار شد. در سال ۲۰۱۳، در پی آغاز درگیری‌های داخلی میان گروه‌های مسلح و ضربه‌های سنگینی که ارتش آزاد در درگیری با گروه داعش متحمل شد، سلیم ادیس از فرماندهی این گروه برکنار و عبدالله البشیر جایگزین او شد.

عبدالله البشیری، عضو یکی از گروه‌های وابسته به ارتش آزاد در منطقه مرزی با سرزمین‌های اشغالی فلسطین بود که در یکی از عملیات‌های ارتش سوریه به شدت زخمی و توسط نظامیان اسرائیلی به بیمارستانی در شمال سرزمین‌های اشغالی منتقل شد. ارتش اسرائیل، پس از موافقت با آموزش او برای بازگشت به سوریه، ضمن اعلام رسمی مرگ او، البشیر را برای آموزش‌های نظامی به‌طور مخفیانه به یکی از پایگاه‌های نظامی ارتش اسرائیل در شهر اشغالی حيفا منتقل کرد. او پس از پایان آموزش‌های نظامی به ترکیه اعزام شد تا در ستاد کل ارتش آزاد سوریه فعالیت کند.

ستاد مشترک ارتش آزاد سوریه متشکل از ۳۰ عضو که نماینده گروه‌ها در جبهه‌های مختلف هستند، در حال حاضر به عنوان شاخه نظامی ائتلاف ملی مخالفان سوریه و از سوی کشورهای غربی به‌عنوان جانشین ارتش سوریه پس از سقوط دولت بشار اسد شناخته می‌شود، این در حالی است که این ستاد در انجام عملیات‌ها برای سیطره بر مناطق مختلف سوریه همواره با شکست مواجه شده است و به صورت مقطعی بر مناطق مرزی سوریه و ترکیه تسلط دارد.

تخمین زده می‌شود که تعداد نیروهای وابسته به ستاد مشترک ارتش آزاد حدود ۱۵ هزار نفر است که بیش‌تر آن‌ها در مناطق مرزی ترکیه و سوریه حضور دارند. در حال حاضر به دلیل درگیری‌های داخلی میان گروه‌های تروریستی در سوریه، ارتش آزاد همکاری نزدیکی با جبهه‌النصره - که به‌عنوان نماینده اصلی گروه تروریستی القاعده شناخته می‌شود- دارد و این مسأله، ادعای امریکا درباره کمک تسلیحاتی به گروه‌های مسلح معتدل در سوریه را نقض می‌کند. جبهه اسلامی آزادی‌بخش سوریه. این جبهه در سال ۲۰۱۲، با اتحاد میان ۲۰ گروه از جمله گردان‌های فاروق، الفاروق الاسلامی، گردان توحید، گردان فتح، گردان‌های اسلام، گردان عقاب‌های شام و شورای انقلابیون دیرالزور تشکیل شده است.

اعتقادات این جبهه به دلیل اعضای تشکیل‌دهنده آن، ما بین سلفی معتدل و افراطی است، برخی از گروه‌های معتدل عضو این جبهه، ستاد مشترک ارتش آزاد سوریه را به رسمیت می‌شناسند، ولی این ستاد را به دلیل اخذ کمک‌های مالی خارجی به گروه‌های مسلح مخالف دولت دمشق، قبول ندارند. جبهه اسلامی آزادی‌بخش سوریه بیش از ۴۵ هزار نیرو

دارد که در استان‌های ادلب، حلب، دمشق، حمص و دیرالزور مستقر هستند که سرکردگی کامل آن به عهده «احمد عیسی»، رئیس گروه «عقاب‌های شام» است.

گردان‌های الفاروق به سرکردگی اسامه الجنیدی. این گروه که تفکر سلفی افراطی دارد، اواخر سال ۲۰۱۱، در منطقه باب عمرو، در استان حمص تشکیل شد و در سال ۲۰۱۲ با در اختیار داشتن ۱۵ هزار، به‌عنوان بزرگترین گروه در مناطق مرزی سوریه و ترکیه شناخته می‌شد که کنترل برخی از گذرگاه‌های مرزی با ترکیه را نیز در اختیار داشت. در سال ۲۰۱۳ و با شروع درگیری‌های داخلی میان گروه‌های مسلح، این گروه نیز دچار اختلافات داخلی شد که این اختلافات باعث درگیری مسلحانه داخل گروه و کشته شدن برخی از کادرهای آن شد.

گروه تروریستی عقاب‌های شام به سرکردگی شیخ سلفی احمد عیسی. یکی از اصلی‌ترین ارکان گروه تروریستی جبهه اسلامی آزادی‌بخش سوریه با ۱۲ هزار نیرو است که در سال ۲۰۱۱ در استان ادلب در مرز با عراق، اعلام موجودیت کرد. بعدها نفوذ این گروه در برخی از مناطق دمشق و حلب نیز گسترش یافت. در حال حاضر این گروه تروریستی بخشی از مناطق مرزی با عراق را در اختیار دارد.

گروه تروریستی گردان‌های التوحید به سرکردگی عبدالعزیز سلامه. این گروه تروریستی در اواسط سال ۲۰۱۲، برای ایجاد ائتلاف میان گروه‌های مسلح در حومه حلب تشکیل شد و با انجام عملیات‌های متعدد توانست بر مناطق شرقی شهر حلب سیطره یابد. در سال ۲۰۱۳، به عضویت جبهه اسلامی آزادی‌بخش سوریه پیوست. اولین سرکرده این گروه عبدالقادر الصالح، یکی از تجار سوری بود که در سال ۲۰۱۲، در حمله هوایی ارتش سوریه کشته شد و پس از آن رهبری این گروه به‌عبدالعزیز سلامه معروف به حاج عندان سپرده شد.

گروه گردان الفتح. این گروه، که رهبری آن به صورت جمعی است در منطقه کردنشین سوریه، استان الحسکه و برخی مناطق استان الرقه فعالیت دارد. تفکر این گروه وابسته به جریان خاصی نیست و در عملیات‌های ارتش آزاد سوریه از جمله عملیات در منطقه باب الهوی به آن کمک می‌کرد. گردان الفتح از جمله گروه‌های اصلی در درگیری‌های داخلی میان گروه‌های مسلح سوریه محسوب می‌شود و بیش‌ترین درگیری این گروه با گروه داعش در استان الرقه است.

جیش‌الاسلام. این گروه که به رهبری زهران علوش، در سپتامبر ۲۰۱۳، اعلام موجودیت کرد، متشکل از ۵۰ گروه با تفکر سلفی افراطی است که بیش‌تر در دمشق و حومه آن فعالیت می‌کنند. جیش‌الاسلام معروف به ارتش عربستان در سوریه است. این نام‌گذاری به این دلیل است که اختلافات موجود در ائتلاف ملی مخالفان سوریه باعث اختلاف و جدایی گروه‌های مسلح داخل سوریه شد و عربستان توانست با سرمایه‌گذاری و ارسال سلاح برای گروه‌های مستقر در حومه دمشق آن‌ها را با یکدیگر متحد کند.

با وجود اعلام این‌که جیش‌الاسلام با هدف جلوگیری از گسترش گروه‌های دیگر در سوریه فعالیت خود را آغاز کرد اما گروه‌های وابسته به آن از جمله فتح الشام، گردان توحید الاسلام و گردان الانصار از مهم‌ترین گروه‌های سوریه هستند. اتاق هدایت این گروه با پیشنهادهای مالی به اعضای دیگر گروه‌های مسلح سعی در جذب آنان به جیش‌الاسلام را دارد. تعداد اعضای آن بیش از ۲۰ هزار نفر تخمین زده می‌شود.

زهران علوش رهبر جیش‌الاسلام در حملات هوایی سوخوهای روس کشته شد و اکنون این گروه به صورت جمعی اداره می‌شود.

جبهه اسلامی سوریه. جبهه اسلامی سوریه در دسامبر ۲۰۱۲ با پیوستن ۱۳ گروه افراطی آغاز به کار کرد، هسته مرکزی آن توسط حسان عبود، معروف به عبدالله الحموی، مسئول گروه آزادگان اسلامی شام تشکیل شد و حدود ۳۵ هزار در این گروه حضور دارند که حوزه فعالیت آن‌ها در تمام نقاط سوریه است. ریاست این گروه در سال‌های ابتدایی

جنگ امریکا علیه عراق، به این کشور سفر کرده و در گروه‌های عراقی فعالیت داشت و پس از بازگشت از عراق، توسط دولت سوریه بازداشت شد. او در سال ۲۰۱۱، در پی حمله گروه‌های مسلح به زندان محل اقامت او، موفق به فرار شد.

جبهه اسلامی سوریه، شامل گروه‌های گردان الحق در حمص، انصار شام در ادلب، جیش التوحید در دیرالزور و گردان مجاهدین شام در حما است. شعار این گروه مبارزه با شیعیان و مسیحیان و تأسیس دولت سنی مانند سلسله اموی در شام است.

جبهه اسلامی سوریه، در بسیاری از درگیری‌ها با گروه‌های مختلف از جمله ارتش آزاد همکاری کرده است. این گروه خود را جزئی از القاعده می‌داند و در درگیری‌های داخلی اخیر میان گروه‌های تروریستی سوریه، حملات زیادی علیه داعش انجام داد.

گردان‌های احفاد الرسول. این گروه تروریستی در سال ۲۰۱۲، از ائتلاف ۴۰ گروه شبه‌نظامی در استان ادلب آغاز به کار کرد و پس از آن و با هماهنگی گروه‌های مخالف برای آغاز عملیات و سیطره بر دمشق، به حومه پایتخت سوریه کوچ کرد. این گروه با وجود این‌که گروهی مستقل نام‌گذاری شده است، اما همکاری‌های آشکاری با ستاد کل ارتش آزاد دارد. احفاد الرسول ۹ الی ۱۱ هزار نیرو در اختیار دارد که به مرور زمان و طی حملات داعش به گروه‌های حامی ارتش آزاد در استان الرقه، بسیاری از اعضای آن کشته یا به داعش پیوستند.

جبهه الاصله و التنمیه. این جبهه در نوامبر ۲۰۱۲، با ائتلاف پنج گروه شبه‌نظامی با حضور ۱۳ هزار مسلح در استان دیرالزور سوریه آغاز به کار کرد و در حال حاضر در کنار ارتش آزاد و گروه تروریستی جبهه النصره و داعش در استان‌های دیرالزور و الرقه در حال مبارزه است.

کمیته زره‌های انقلاب. این کمیته یک گروه شبه‌نظامی کوچک شامل ده‌ها عضو است که در سال ۲۰۱۲، با کمک جمعیت اخوان المسلمین در استان‌های ادلب و حما آغاز به کار کرد و به جمع‌آوری اطلاعات از جبهه‌های جنگ و دیگر گروه‌های مسلح می‌پردازد. همکاری این کمیته با ستاد کل ارتش آزاد بسیار نزدیک است.

جمعیت انصار الاسلام. این جمعیت در سال ۲۰۱۲، آغاز به کار کرد ولی در حال حاضر به دلیل جدا شدن تمام افراد این جمعیت و پیوستن به دیگر گروه‌ها عملاً موجودیتی ندارد.

گردان شهدای یرموک. این گروه در آگوست سال ۲۰۱۲، با ائتلاف هشت گروه شبه‌نظامی در استان درعا در مرز اردن و منطقه اشغالی جولان در مرز با سرزمین‌های اشغالی به سرکردگی بشار الزعبی آغاز کار کرد. مهم‌ترین اقدامات این گروه، ربودن نیروهای حافظ صلح سازمان ملل در سال ۲۰۱۳ بود. این گروه پل ارتباطی گروه‌های مسلح مخالف دولت سوریه با حکومت اسرائیل شناخته می‌شود. انتقال مجروحان گروه‌ها و هم چنین ورود غیرقانونی برخی از مقامات نظامی و خبرنگاران اسرائیلی به داخل خاک سوریه توسط این گروه انجام می‌شود. شبکه المیادین گروه شهدای یرموک را همکار ارتش اسرائیل برای از کار انداختن رادارهای مرزی ارتش سوریه برای حمله هوایی جنگنده‌های اسرائیل به پایگاه ارتش سوریه در منطقه قاسیون دمشق معرفی کرد.

گروه‌های وحدت ملی. این گروه که به گفته مخالفان سوریه از اقلیت‌های مسیحی و علوی تشکیل شده است، حدود دو هزار عضو دارد. شعار آن ساخت دولت مدنی سوریه با حضور تمام اقلیت‌ها و اقشار کشور است و در مناطق جنوبی دمشق، درعا و مناطقی از استان دیرالزور فعالیت دارد.

جبهه النصره. جبهه النصره به ریاست ابومحمد الجولانی اواسط سال ۲۰۱۱ میلادی با کمک گروه داعش تأسیس و تقویت شد. بعدها ضمن استقلال از گروه داعش، از سوی ایمن الظواهری به‌عنوان شاخه اصلی القاعده در سوریه

انتخاب شد و همین موضوع اختلاف النصره و داعش را در پی داشت. تعداد نیروهای این گروه ۹ الی ۱۲ هزار نفر است که در تمام ۱۱ استان از ۱۴ استان سوریه فعالیت دارند. این گروه مسؤول بسیاری از عملیات‌های انتحاری و انفجار خودروهای بمب‌گذاری شده در مناطق سوریه است. ربایش، ترور و محاصره شیعیان روستاهای نبل و الزهرا در استان حلب از دیگر اقدامات این گروه تروریستی است. در سال ۲۰۱۲، دولت امریکا جبهه النصره را در لیست گروه‌های تروریستی خود قرار داد. در آخرین عملیات این گروه توانست با سو استفاده از آتشبس ایجاد شده، شهر خان‌طومان را به تصرف کامل خود درآورد و به مناطق داخلی حلب نفوذ کند.

در سال ۲۰۱۳، ابوبکر البغدادی، خواستار ائتلاف با جبهه‌النصره برای تشکیل گروه دولت اسلامی شد؛ ولی این موضوع با مخالفت محمد الجولانی، رهبر جبهه‌النصره روبه‌رو شد. بسیاری از اعضای این گروه تابعیت غیرسوری دارند و طبق برخی آمارها، اتباع ۵۰ کشور از جمله عربستان، افغانستان، پاکستان، انگلیس، اردن، فرانسه، استرالیا و غیره در این گروه تروریستی عضویت دارند. در اواخر سال ۲۰۱۳، به علت گسترش نفوذ جبهه‌النصره به مناطق مرزی سوریه و ترکیه و همچنین پیوستن دیگر گروه‌های مسلح به این جبهه، برخی مقامات دولت امریکا مجبور به مذاکره با سران جبهه‌النصره برای پیش‌برد طرح خود شدند.

ارتش مجاهدین و الانصار. این گروه در اواخر سال ۲۰۱۳، با عضویت ۸ هزار خارجی از کشورهای حوزه قفقاز مانند چچن و ازبکستان به سرکردگی عمر الشیشانی در شمال حلب و در مرزهای با ترکیه تشکیل شد. فعالیت این گروه در مناطق شمالی سوریه است و خود را وابسته به داعش می‌داند. بسیاری از اعدام‌های شهروندان سوری توسط برخی از اعضای ارشد این گروه که در جنگ‌های بوسنی و هرزگوین و جنگ طالبان علیه نیروهای شوروی شرکت داشته‌اند، انجام می‌شود. در حال حاضر فعالیت این گروه در پی عملیات‌های ارتش بسیار محدودتر شده و بیشتر سرکرده‌های آن از پای درآمده‌اند.

اتاق عملیات فتح حلب. یکی از گروه‌های مخالف حاکمیت سوریه است که هدف خود را آزادی شهر حلب از دست دولت سوریه قرار داده است و ضمن ضدیت با دولت سوریه در عین حال با گروه داعش نیز در ضدیت کامل قرار دارد. انصار الشریعه. یکی از گروه‌های مخالف حکومت سوریه است که ضمن فعالیت در این کشور، در کشورهایی نظیر تونس، لیبی و یمن نیز فعالیت دارد. این گروه با داعش ضدیتی ندارد، ولی با دولت حاکم در ضدیت است و تسلط بر شهر حلب و خارج کردن آن از دست دولت سوریه را به منظور اعمال قانون شریعت در آن از اهداف اصلی خود می‌داند.

جیش النصر. این گروه متشکل از ۱۶ گروه کوچکتر است که تسلط بر شهر جسر الشغور را از اهداف خود اعلام کرده است و همچنین آزادی شهر حماه را نیز در اهداف آزادی خود دارند.

پیروزی مستضعفان. یکی از گروه‌های فعال در سوریه است که هم با داعش و هم با دولت سوریه در ضدیت کامل قرار دارد و شکست دولت در استان حمص و کمک به نیروی‌های غیر نظامی محلی را در اهداف خود قرار داده است.

فرماندهی واحد غوطه شرقی. یکی دیگر از اتاق‌های عملیات سوریه است که شکستن محاصره حومه غوطه شرقی دمشق، راهاندازی یک بدنه قانونی متحد و ایجاد یک مرجع برای حل مشکلات استراتژیک در غوطه را از اهداف خود عنوان کرده است. اتحاد تحت یک پرچم، جماعت القلمون، جبهه جنوبی و... نیز از جمله دیگر اتاق‌های عملیاتی مخالفان سوریه هستند.

طبق آخرین آمار اتحادیه اروپا حدود ۵ هزار تبعه کشورهای اروپایی از جمله آلمان، فرانسه، انگلیس، بلژیک و سوئد با گروه‌های مخالف حکومت سوریه، همکاری کرده و در این کشور حضور دارند که بیشترین فعالیت آن‌ها با گروه‌های تروریستی احرار الشام، جبهه النصره و داعش است.

اتباع عربستان به‌عنوان بزرگترین مجموعه اتباع خارجی در سوریه شناخته می‌شوند که تعداد آنان بیش از ۱۰ هزار نفر است که عمدتاً در گروه‌های داعش و جبهه النصره عضویت دارند. گروه‌های صقور العز، کتیبه الخضرا و جیش الاسلام نیز از قدیمی‌ترین گروه‌هایی با تابعیت سعودی هستند. از اتباع عربستانی در سوریه بیشتر به عنوان عاملان حملات انتحاری استفاده می‌شود که گروه صقور العز مهم‌ترین گروه در حملات انتحاری شناخته می‌شود.

اتباع بحرین نیز که در اصل تابعیت پاکستانی، افغانستانی، عربستانی یا حتی تابعیت کشورهای جنوب شرق آسیا را دارند، با حمایت جریان‌های سلفی این کشور به سوریه اعزام شده و در گروه جبهه النصره فعالیت می‌کنند. اتباع کویت نیز در ابتدا با وعده دریافت پول از سرمایه‌داران کویتی و با حمایت سیاسی نمایندگان جریان سلفی این کشور از بحران سوریه به این کشور سفر کردند، ولی با مخالفت دولت کویت و مقابله آن با اقدامات سلفیان این کشور، جلوی سفر اتباع کویت به سوریه گرفته شد.

کشورهای مغرب عربی آفریقا. اتباع کشورهای لیبی، الجزایر، تونس و مراکش به عنوان دومین گروه بزرگ خارجی در سوریه فعالیت دارند، تاکنون حضور بیش از ۶ هزار تبعه این کشورها به صورت رسمی ثبت شده است. مهم‌ترین گروه‌های هدف این افراد، جبهه‌النصره، داعش و جیش الاسلام است. گروه البتار نیز با حضور ۸۵۰ تبعه لیبیایی در حومه شمالی استان لاذقیه آغاز به کار کرده است؛ ولی پس از اعلام همکاری با گروه داعش، به مناطق شمالی استان کردنشین الحسکه منتقل شد تا در آنجا با گروه تروریستی جبهه‌النصره مقابله کند. در حال حاضر بیشتر اتباع کشورهای مغرب اسلامی به دلیل شکست‌های پی در پی گروه‌های تروریستی در برابر ارتش، به کشورهای خود بازگشته یا خود را تسلیم نیروهای ارتش کرده‌اند.

اردن و فلسطین. جریان‌های سلفی فلسطین و اردن نقش به‌سزائی در اعزام نیرو برای گروه‌های سوری ایفا می‌کنند، حدود ۴۰۰ فلسطینی که اغلب آن‌ها پیش از این به عنوان پناهندگان فلسطینی در اردوگاه‌های سوری ساکن بودند، در گروه بیت‌المقدس در مرز با اردن و سرزمین‌های اشغالی فعالیت می‌کنند.

گروه عبدالله عزام به رهبری ماجد الماجد، پس از انتقال از مرزهای سوریه به لبنان، در منطقه عرسال فعالیت خود را آغاز کرد. انفجارهای ضاحیه جنوبی بیروت، انفجار مقابل سفارت ایران، انفجار مقابل مرکز فرهنگی ایران در بیروت از جمله اقدامات این گروه به شمار می‌آید، در سال ۲۰۱۳، ماجد الماجد فرمانده این گروه، توسط ارتش لبنان بازداشت شد ولی پس از چهار روز، ارتش لبنان مرگ او را به دلیل عدم ارائه کمک‌های پزشکی به وی اعلام کرد که بسیاری از محافل خبری، این مرگ را عمدی و برای جلوگیری از دست یابی ایران به اطلاعات او تلقی کردند.

گروه آزادگان اهل سنت بعلبک. این گروه پس از نفوذ گروه‌ها به منطقه هرمل در منطقه بقاع لبنان، آغاز به کار کرد و مسؤول اصلی حملات خمپاره‌ای به مناطق شیعه‌نشین لبنان است. از تعداد نیروهای این گروه، آمار دقیقی در دست نیست و بسیاری از منابع رسانه‌ای اعلام کردند، چنین گروهی وجود خارجی نداشته و این نام توسط گروه‌های سوری و تنها با هدف نشان دادن نفوذ خود در لبنان ساخته شده است.

جریان سلفی لبنان. این گروه به ریاست احمد العسیر مقلب به شیخ فتنه، مفتی سلفی تحصیل کرده در عربستان، در شهر صور لبنان با هدف قطع رابطه حزب‌الله با مناطق شیعه‌نشین در جنوب این کشور فعالیت خود را آغاز کرد. حمایت از سوری در اردوگاه پناهندگان فلسطینی عین الحلوه از اقدامات این گروه است. پس از حکم علنی دادگاه لبنان درباره

اعدام احمدالعسیر به دلیل فعالیت‌های تروریستی علیه ارتش، او و همراهانش لبنان را به قصد پیوستن به گروه‌های تروریستی سوریه ترک کردند.

جریان سلفی اردن. این جریان توسط مفتی‌های سلفی عربستانی در اردن هدایت می‌شود و بسیاری از اتباع اردن توسط این گروه برای پیوستن به گروه‌های به سوریه اعزام می‌شوند. ارتش اردن با این گروه بارها در مرزهای مشترک با سوریه درگیر شده است، ولی دولت اردن به دلیل فشارهای عربستان تاکنون نتوانسته علیه این گروه اقدامی انجام دهد. با توجه به حضور گروه‌های مختلف درگیر در جنگ داخلی سوریه و همکاری اتباع کشورهای مختلف جهان با این گروه‌ها، اکنون با تهاجم ارتش ترکیه به عفرین، به نظر می‌رسد، علاوه بر کشیده شدن دامنه آن به کشورهای همسایه و حتی منطقه غرب آسیا، دیگر قاره‌های جهان یعنی غرب نیز متأثر از آن خواهند بود. همچنین در حال حاضر، تروریست‌های خارجی که در سوریه آموزش دیده‌اند؛ در حال بازگشت به کشورهای خود هستند و سال‌هاست که زنگ هشدار در این کشورها برای ورود آن‌ها به صدا درآمده است.